

GİRİŞ

Aile politikaları, ekonomik ve sosyal yapı olarak modern ve modernleşmekte olan bütün toplumların gündeminde bulunan bir konudur. Bir yönüyle nüfus ve istihdam politikalarını ilgilendiren, diğer yönüyle de kültürün üretilmesi ve aktarılmasında ailenin bir kanal olmasından dolayı ulusal ve yerel kimlik ve kültürlerin korunmasıyla ilişkili olan aile politikaları giderek hemen her toplum için önem kazanmaktadır. Aile politikalarını ülkeler açısından önemli kılan bir başka faktör de güçlü aile yapısının güçlü toplum olgusunu da beraberinde getirdiği gerçeğidir.

Aile politikalarının uygulanması ülkeden ülkeye değişme gösterebilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Türk toplumunun eğilimlerine ve değerlerine paralel olarak aileyi önemsemiş ve *aile bütünlüğünün* korunması için çalışmalar yapmak görevini devlete bir yükümlülük olarak vermiş bulunmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti mevzuatında ve uygulamada aile, anne-baba ve çocuklardan (geniş yorumun kabulü durumunda, dede ve ninelerden) oluşan otantik bir yapı olarak anlaşılmaktadır. Bu anlayış, toplumda egemen olan aile kavramını yansıtmakta, bir başka deyişle sosyolojik gerçeğe karşılık gelmektedir. Yine mevzuatımıza göre aile kurulması yani evlenme, ancak *karşı cinsten* iki kişinin hukuka uygun olarak yaptıkları sözleşme ile mümkün olabilmektedir. Bu cümleden olarak insanlık tarihinin en eski kurumlarından olan aile kurumunun, ülkemizde toplumsal düzeyde ve resmi düzeyde kabul görmekte ve desteklenmekte olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Avrupa ülkelerinde, aile tanımında son dönemde yaşanan değişiklikler, aile bütünlüğü anlayışından bireyci anlayışa doğru bir evrilmeyi beraberinde getirmiştir. Bu ülkelerde anne-baba ve çocuğu bir arada ele alma yaklaşımı, yerini aileyi oluşturan bu üçlü sacayağını ayrı ayrı ele alma yaklaşımına terk etmeye başlamıştır. Bu yaklaşım, adı geçen ülkelerin aile politikalarına da yansımaktadır.

Devletin uygulayacağı ulusal aile politikalarının oluşturulmasına bilimsel veriler sağlayarak katkıda bulunmakta olan Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğünün, Avrupa ülkelerinde ve diğer ülkelerde aile politikaları konusundaki gelişmeleri yakından izlemesi bir gerekliliktir. Özellikle Avrupa Birliği ile bütünleşme sürecinde, bu ülkelerdeki aile yapılarının ve benimsenen aile politikalarının neler olduğunun ortaya konması gerekir. Toplumlar arasındaki kültürel farklılıkların ve bunun aile politikalarına yansıma düzeyinin bilinmesi de şüphesiz önemli bir kazanım olacaktır. 1989 yılında Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı döneminde, Kurumun Avrupa ve dünya ülkelerindeki gelişmeleri yakından izlemesi mümkün olamamıştır. Ülkelerin aile politikalarının izlenmesi ve muadil kurumlarla ilişki kurulması ancak Kurumun 2004 yılında 5256 sayılı Teşkilat Kanunu ile yeniden

yapılanması sürecinde gündeme gelmiştir. Genel Müdürlük bünyesinde oluşturulan Dış İlişkiler Daire Başkanlığının en önemli görevi Kurumun uluslararası ilişkiler ayağını yürütmektir.

ASAGEM, 2006 yılı içinde Avrupa Birliği üyesi ülkelerde Genel Müdürlüğün görev alanında çalışmalar yapan kurum ve kuruluşlarla tanışma ve işbirliği imkânlarının araştırılması, bilgi alışverişinde bulunulması amacıyla bir dış ilişkiler projesi başlatmıştır. Dış ilişkiler projesinin tanışma, bilgi alışverişi ve işbirliği imkânlarının araştırılması dışında Genel Müdürlüğümüzce 2007’de ve daha sonraki yıllarda gerçekleştirilmesi planlanan aile ile ilgili uluslararası etkinlikler ve bilimsel toplantılar için bilgi ağının kurulması ve temas noktalarının sağlanması gibi amaçları da bulunmaktadır. Genel Müdürlük, uluslararası ilişkilerini yürütürken şüphesiz kültürel yapı ve aile tanımı ile aile politikalarındaki farklılıklara karşılaştırmalı bir gözlemlerle dikkat çekmek durumundadır.

Yukarıda işaret edilen dış ilişkileri geliştirme amaçlı projenin somut adımı olarak Ekim-Kasım 2006 tarihleri arasında gerçekleştirilen yurtdışı ziyaretleri, Avusturya, İspanya, İngiltere, İrlanda ve Finlandiya’ya gerçekleştirilmiştir. 26 Kasım- 01 Aralık 2006 tarihleri arasında gerçekleştirilen Finlandiya ziyaretinde bu ülkenin aile ile ilgili 4 ayrı kurum ve kuruluşunda temaslarda bulunulmuştur.

İlk olarak 27 Kasım 2006 tarihinde Finlandiya *Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı* (Ministry of Social Affairs and Health) ziyaret edilmiştir. 28 Kasım tarihinde ise *Aile Federasyonu* (Family Federation) ile *Finlandiya’da Anne ve Çocuk Sığınma ve Bakım Evleri* (The Federation of Mother and Child Homes and Shelters in Finland) adlı sivil toplum kuruluşları ziyaret edilmiştir. Çalışma ziyaretinin üçüncü ve son günü olan 29 Kasım 2006 tarihinde de Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı çatısı altında yer almakla birlikte idari yönden özerkliği bulunan *Refah ve Sağlık İçin Ulusal Araştırma ve Geliştirme Merkezi* (National Research and Development Centre for Welfare and Health)-STAKES adlı araştırma kurumu ile görüşmeler yapılmıştır.

Adı geçen kurum ve kuruluşlarla yapılan görüşmelerde Türkiye’de aile ile ilgili durum, politikalar ve ilgili kurumların çalışmaları slaytlar eşliğinde anlatılmış; Genel Müdürlüğümüzün faaliyetleri ise daha ayrıntılı olarak aktarılmıştır. Ardından o ülkenin ilgili kurumlarının yetkilileri tarafından heyetimize Finlandiya’da aile ile ilgili durum ve politikalar hakkında sözlü ve görüntülü sunum yapılmış ve basılı eserler takdim edilmiştir. Soru ve cevapların da yer aldığı görüşmeler sesli ve görüntülü kayda alınarak Türkiye’ye döndüğünde bunların çözümlemesi yapılmıştır.

Finlandiya’da ilgili kurum ve kuruluşlarla yapılan görüşme ve temaslarda ilgili olarak hazırlanan rapor aşağıda sunulmaktadır.

I. FİNLANDİYA HAKKINDA GENEL BİLGİLER

A. Coğrafi Konum

- Finlandiya, Avrupa'nın kuzeyinde yer almaktadır.
- 338,000 kilometrekare yüzölçümüne sahip, yüzölçümünün %10'u göl ve %69'u ormandır.

B. Nüfus ve Devlet

- Nüfusu: 5,3 milyon
- Kilometre kareye düşen kişi sayısı: 15.5
- Gayrisafi yurtiçi hasıla: 155,3 milyon avro
- Nüfusun %62'si şehirlerde, %38'i ise kırsal kesimde yaşamaktadır.
- Başlıca şehirleri: **Helsinki** (561,000), Espoo (232,000), Tampere (204,000), Vantaa (187,000), Turku (175,000) and Oulu (129,000)
- Resmi Dilleri: Fince (%92,9) ve İsveççe (%5,5)
- 1995'den beri AB üyesidir.
- Para birimi: avro (euro) €
- Dini Yapı: Evangelik Luteryan Kilisesi (Protestan) %83,1, Ortodoks Kilisesi %1,2, diğer %15,7
- Nüfusun %20'si 18 yaşın altındaki çocuklardan oluşmaktadır.
- Finlandiya'daki aile sayısı 2005 sonu itibariyle 1.4 milyon, çocuklu aile sayısı yaklaşık 600.000'dir. Bunların yaklaşık %20'si tek ebeveynli ailelerdir.
- Boşanma oranı %42'dir.
- Doğurganlık oranı 1.8

C. Eğitim, İş ve Ekonomi

- Eğitimli 15 yaş ve üzeri nüfus: 2.709.548
- Okula başlama yaşı genellikle 7'dir.
- Eğitim parasız (üniversite eğitimi dahil)
- İşsizlik oranı: %8.8
- Ekonomi ana hatları ile kâğıt, kereste, metal ve mühendislik ürünleri üzerine kuruludur.
- 1990'larda bu endüstrilere elektronik ürünler (Nokia'nın önderlik ettiği cep telefonu şirketleri) eklenmiştir.
- 2004'te Finlandiya'nın Gayri Safi Yurt İçi Hasılasının %38'ini ihracaat oluşturmuştur.
- 15-64 yaş arası kadınların işgücüne katılım oranı %72.1 (2003).
- Gayri Safi Milli Hasılının %26'sını (yaklaşık 36.9 milyar Euro) sosyal harcamalar (sosyal yardım ve sağlık hizmetleri, emekli aylıkları, hastalık ve işsizlik harcamaları) oluşturuyor.
- En fazla ticaret yapılan ülkeler: İsveç, Almanya ve Rusya.

D. Finlandiya'da Sağlık Bakım Sistemi

Yüksek oranda yerel yönetimlerce ve yerele dağıtılmış küçük birimlerce yürütülmektedir ve kamu ağırlıklı bir sistem vardır.

- Sağlık sektörüne ilişkin hizmetin yaklaşık % 80'i kamu tarafından sağlanmaktadır.
- %76'sı kamu kaynaklarınca finanse edilmektedir.
- 431 belediye sağlık bakımından ve sosyal refahtan sorumludur.
- Hastane bakımı, belediyelerin sahip olduğu 20 hastane bölgesinde sağlanmaktadır.
- İlk aşama sağlık bakımı hizmetleri 270 adet belediye sağlık merkezi tarafından verilmektedir.
- 500 adet özel sağlık hizmeti veren kuruluş bulunmaktadır.

E. Finlandiya'da Sosyal Refah

Hizmetlere göre yerel sosyal refah maliyeti

- Günlük çocuk bakımı %14.8
- Çocuklu ailelere diğer hizmetler %1
- Yaşlılara kurumsal bakım %18.6
- Evlere götürülen hizmet %14.7
- Yaşlı ve Özürlülere yapılan diğer hizmetler %9.8
- Madde bağımlılığına ilişkin hizmetler %5.6

II. FİNLANDIYA'DA DEVLET, KABİNE VE YÖNETİM

A. Genel Olarak Devlet Teşkilatı

Finlandiya'da Hükümet, Başbakan ve diğer 17 Bakan'dan oluşmaktadır. Yönetim, 13 farklı alandan sorumlu bakanlığı kapsamaktadır. Bakanlar, kendi Bakanlıkları ve alt kuruluşlarını idare etmek üzere kapsamlı ve bağımsız yetkilere sahiptir. Parlamento'ya sunulan Hükümet tasarıları Bakanlıklarda hazırlanmaktadır.

Buradan da anlaşılacağı üzere bazı bakanlıklarda birden fazla bakan görev almaktadır. Birden fazla bakanın yer aldığı bakanlıklarda bakanlar birbirlerine eşit statüdedirler ve bakanlığın görevleri aralarında paylaştırılmıştır.

Bakanlıklar:

1. Başbakanlık,
2. Dışişleri Bakanlığı,
3. Adalet Bakanlığı,
4. İçişleri Bakanlığı (İçişleri Bakanı ile Bölgesel ve Mahalli İşler Bakanı),
5. Savunma Bakanlığı,
6. Maliye Bakanlığı,
7. Eğitim Bakanlığı (Eğitim Bakanı ile Kültür Bakanı),
8. Tarım ve Ormancılık Bakanlığı,
9. Ulaşım ve İletişim Bakanlığı,
10. Ticaret ve Sanayi Bakanlığı,
11. Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı (Sosyal İşler ve Sağlık Bakanı ile Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanı),
12. Çalışma Bakanlığı,
13. Çevre Bakanlığı.

Bakanlar:

1. Dışişleri Bakanı
2. Adalet Bakanı
3. Bölgesel ve Mahalli İşler Bakanı
4. Maliye Koordinasyon Bakanı
5. Kültür Bakanı
6. Ulaşım ve İletişim Bakanı
7. Sosyal İşler ve Sağlık Bakanı
8. Çalışma Bakanı
9. Maliye Bakanı
10. Dış Ticaret ve Kalkınma Bakanı
11. İçişleri Bakanı
12. Savunma Bakanı
13. Eğitim Bakanı
14. Tarım ve Ormancılık Bakanı
15. Ticaret ve Sanayi Bakanı
16. Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanı
17. Çevre Bakanı

Müsteşar bakanlıktaki en yüksek devlet memurudur. Bakanlığın işlerini yönetir ve izler. Dışişleri Bakanlığında ve Maliye Bakanlığında, Devlet Sekreterleri müsteşarın görevlerini yaparlar. Başbakanlığa da bir devlet sekreteri atanabilir, devlet sekreterinin görev süresi Başbakanın görev süresiyle aynıdır. Devlet sekreteri bakanın en yakın danışmanı olarak ona yardımcı olur, hazırlık faaliyetlerini yönetir, hükümet programının uygulanması için çalışır ve bakanlıklar arasındaki işbirliğini sağlar. Devlet sekreteri, diğer Fin hükümeti bakanlarına da atanabilir (2006 itibariyle Başbakana ve diğer dokuz bakana bağlı devlet sekreterleri bulunmaktadır), bunların da görev süresi ilgili bakanla aynıdır. Bakan ulusal ve uluslararası konularda hazırlık çalışması yapmak üzere devlet sekreterine yetki devri yapabilir. Buna ek olarak, bakanlar özel siyasi danışman da bulundurabilirler.

Her bakanlığın sorumlu olduğu alan, genellikle adından anlaşılmaktadır. Hiçbir bakanlığın görev alanına girmeyen konular Başbakanlık tarafından ele alınmaktadır.

Bütün bakanlıklarda toplam 5000 personel çalışmaktadır.

B. Devletin Taşra Ofisleri

Devletin taşra ofisleri yedi bakanlık tarafından yönetilen devletin bölgesel idareleridir. Bunlar multisektörel uzmanlık örgütleridir. Bir taşra ofisi il-bölgedeki yaşam koşullarını ve güvenliği değerlendirir, izler ve iyileştirmeye çalışır, temel hakların uygulanmasını ve vatandaşların esenliğini gözetir. Sosyal ve sağlık bakımı hizmetlerine yönelik şikâyetleri taşra ofisleri değerlendirir ve gerekli önlemleri alırlar.

Finlandiya’da devletin altı adet taşra ofisi vardır. Taşra ofislerinin 15 yerde bölgesel hizmet birimleri ve ofisleri bulunmaktadır. Buralarda 1000’den fazla kişi istihdam edilmektedir. Taşra ofisleri idari olarak İçişleri Bakanlığına bağlıdır. Değişik görevlerde ilgili bakanlık tarafından da yönlendirilmektedirler. Taşra ofislerinin başında en fazla sekiz yıllığına Cumhurbaşkanı tarafından atanan Vali’ler bulunur.

Finlandiya idari olarak 6 il, 431 belediye veya yerel idareye ayrılmaktadır. Yerel idarelerin kanunlara göre refah hizmetleri sağlaması gerekmektedir. Gelir elde edilen ana kaynaklar artan oranlı Devlet gelir vergisi ile bağlantılı olarak gelir üzerinden standart bir oranda toplanan belediye vergisidir. Gerekli temel hizmetlerin en iyi üretim şekline bağımsız olarak yerel idareler karar vermektedir.

Yerel hükümetlerde en üst karar alma mercii, doğrudan temsil ile seçilen Belediye Meclisi'dir. Belediye Meclisi, idari görevleri yerine getirmek üzere kanuni ve gönüllü komiteler atamaktadır. Çoğunluk seçim sistemi sebebiyle, Meclislerde güçlenen partiler komitelere de yansımaktadır. Kadınların bu kuruluşlardaki temsili, kanunlar ile temin edilmektedir. Ülkedeki on binlerce vatandaş yerel idare çalışmalarına katılmaktadır.

C. Belediye İşbirliği

Yerel idareler, hizmetlerini yerine getirirken farklı şekilde örgütlenebilirler. Hizmetleri diğer yerel idarelerle, topluluklarla ve girişimlerle işbirliği içinde sağlamak genellikle finansal ve örgütsel olarak daha anlamlı olmaktadır.

Finlandiya'da 250 birlik bulunmaktadır. Birlikler iki veya daha fazla yerel idarenin süreklilik zemininde belirli işleri üstlenmesiyle oluşur. En çok karşılaşılan birlikler; bölgesel konseyler, hastane bölgeleri, özürli bakımı için bölgeler ile kamu sağlığı ve eğitim için oluşturulmuş birliklerdir. Bütün birliklerin giderlerinin dörtte üçü sağlık bakım hizmetlerine gitmektedir.

Birlikler yerel yasama (municipal legislation) ile yönetilen bağımsız kamu birimleridir. Birlik oluşturmak için her bir belediye aynı zamanda birlik içerisinde karar almanın da şeklini belirleyen çok taraflı temel bir anlaşma imzalar.

Birlikler ve belediyeler bazı hizmetler için şirket kurma yoluna gitmektedirler. Limited şirketler ve kooperatifler ticari işler için daha uygundur. Yerel idarelerin çöp toplama, ulaşım gibi konularda şirket kurma yoluna gittikleri görülmektedir.

Bazı yerel idareler herhangi bir örgüt kurmadan belirli fonksiyonları yerine getirebilmek için sözleşmeler yoluyla işbirliğine gitmektedirler. Sözleşmeye dayalı işbirliği çöp toplama, su sağlama, arama, kurtarma, bina denetimi, tüketici ve borç danışmanlığı ve eğitim alanlarında yaygındır. Kurtarma hizmetleriyle ilgili işbirliği anlaşmaları ve bölgesel acil yardım koordinasyon merkezlerinin kurulması ve bakımı ile sağlık merkezi hizmetlerinin satın alınması anlaşmaları kanunen zorunludur.

Yerel idareler, hizmetleri özel sektörden veya başka bir yerel idareden de satın alma yoluna gidebilirler.

III. SOSYAL İŞLER VE SAĞLIK BAKANLIĞI

Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı, vatandaşlara sağlıklı bir çevre, iyi bir sağlık ve fonksiyonel kapasite ile yaşamın çeşitli evrelerinde yeterli bir gelir ve sosyal korumayı sağlamayı amaçlar.

Bakanlık sosyal koruma, sosyal yardım ve sağlık bakımı politikalarını ve bunların geliştirilmesini yönetir ve yönlendirir. Sosyal politika ve sağlık politikasının ana hatlarını belirler, bu konularda kanunlar ve temel reformları hazırlar, bunların uygulanmasını gözetir ve siyasi karar alma süreciyle olan gerekli ilişkileri yönetir.

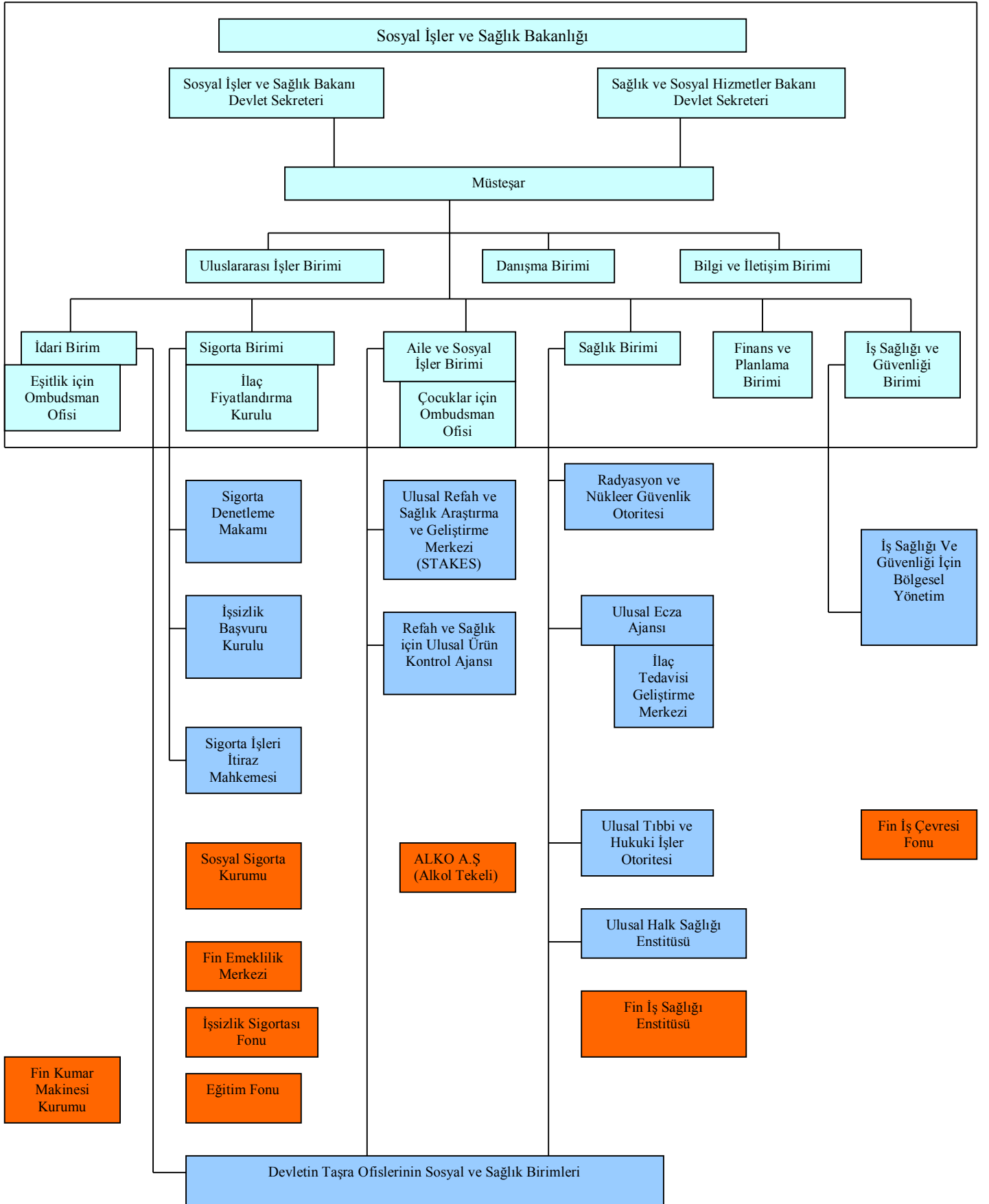
Sosyal yardım ve sağlık bakımının genel amaçları ve bu amaçları gerçekleştirmede kullanılacak ölçütler her hükümet dönemi için hazırlanmış “Sosyal Yardım ve Sağlık Bakımı Hedef ve Eylem Planı”nda yer almaktadır. Sosyal yardım ve sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi siyasi karar almanın bir parçasıdır. Plan, yerel idareler (belediyeler) ve devlet arasında yapılmış bir çeşit işbirliği anlaşmasıdır. Planın hazırlanması, uygulanması ve takibinden *Fin Yerel ve Bölgesel İdareler Birliği, Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı* ve bu bakanlığın bağlı ve ilgili kuruluşları ve sektördeki sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinden oluşan yönetim kurulu (steering group) sorumludur.

Devletin taşra ofisleri, taşradaki sosyal yardım ve sağlık bakımını yönetir ve denetlerken, ülkedeki 431 belediye hizmetlerin aktif olarak gerçekleştirilmesinden sorumludur.

Finlandiya Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı ve İlgili Kuruluşları

A. İki Bakan Arasındaki Görev Bölüşümü

Finlandiya “Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı”nda iki bakan bulunmaktadır. Bakanlar arasında sorumlulukların bölüşümü şu şekilde gerçekleşmektedir:

Sosyal İşler ve Sağlık Bakanı;

Sosyal koruma (emekli maaşları, hastalık ve doğum sigortası, özürlü ve çocuk bakımı ödenekleri, istihdam emekli aylığı sigortası), işsizlik güvencesi, eczacılıkla ilgili hizmetler ve ilaçların kayıt altına alınması, ilaçların fiyatlandırılması ve bedelinin ödenmesi, özel sigortaların denetlenmesiyle ilgili planlama ve kanunların hazırlanmasından sorumludur. Aynı zamanda, cinsiyet eşitliği ve iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili konulardan da sorumludur.

Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanı;

Birinci basamak bakım ve özel sağlık bakımı, sosyal yardım ve sosyal hizmetler, rehabilitasyon, toplum sağlığı hizmetleri, koruyucu sosyal faaliyetler ve çevre sağlığı ile ilgili planlama ve kanunların hazırlanmasından sorumludur.

Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı altı departmandan oluşmaktadır. Bunlar:

- İdari Birim
- Sigorta Birimi
- Aile ve Sosyal İşler Birimi
- Sağlık Birimi
- Mali İşler ve Planlama Birimi
- İş Sağlığı ve Güvenliği Birimi

Bakanlıktaki özel birimler ve özel görevler şunlardır:

- Danışma Birimi (Advisory Staff)
- Uluslararası İşler Birimi
- Bilgi ve İletişim Birimi
- Çocuklar için Ombudsmanın Ofisi
- Eşitlik İçin Ombudsmanın Ofisi
- Cinsiyet Eşitliği Birimi
- Hazırlık (Acil ve beklenilmeyen durumlara) Birimi

Bakanlığın çalışmaları Sosyal İşler ve Sağlık Bakanı ile Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanı tarafından yönetilmektedir. Bakanların çalışmalarına, bakanlıktaki en yüksek devlet memuru olan müsteşar da dahil olmaktadır.

Birimler; yardım ve sağlık bakımı, sosyal koruma ve iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili olarak bunlarla ilgili hazırlayıcı mahiyetteki çalışmalardan, bunların yönlendirilmesi ve koordinasyonundan sorumludur. Birimlerin görevleri, başında müsteşarın bulunduğu bakanlık yönetim kurulunca (Ministry's leadership group) koordine edilmektedir.

Bakanlıktaki Kurullar ve Komiteler:

- Acil Durumlar Sağlık ve Yardım Danışma Kurulu
- Rehabilitasyon Danışma Kurulu
- Çingene İşleri Danışma Kurulu
- Finlandiya Kimyasal Maddeler Danışma Komitesi
- Sağlık Bakımı Ulusal Etik Kurulu
- Özürlülük Ulusal Konseyi
- İlaç Fiyatlandırma Kurulu
- Yaşlılık ve Emeklilik İşleri Danışma Kurulu

B. Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığının Altındaki Birimler ve Kurumlar

Sosyal işler ve sağlık bakanlığının altında bazı bağımsız birim ve kurumlar yer almaktadır. Bunlar kanunların hazırlanması, sosyal politika ve sağlık politikası stratejilerinin ana hatlarının belirlenmesi ve karar almak için delillere dayanan bilgiler üretir. Kurumların bazıları denetleyici ve yönetici otoriteler olarak işlev görürler. Bunların toplam çalışan sayısı yaklaşık 3400 kişidir.

Sektördeki çalışmalarını koordine eden kurumlar ve birimler ile Bakanlığın üst yönetiminden oluşan bir yönetim grubu (kurulu) vardır. Bakanlık; 8 kurum ve birim, 11 iş sağlığı ve güvenliği teftiş kurulu ve 2 üst kurulla yıllık spesifik hedef sözleşmeleri imzalar. Hedef sözleşmeleri aynı zamanda Devletin Taşra Ofisleri ve Kumar Makineleri Kurumuyla da yapılı.

1. Aile ve Sosyal İşler Birimi:

Aile ve Sosyal İşler Birimi; sosyal hizmetlerden, sosyal refahın yükseltilmesinden, aile politikasından, alkol ve uyuşturucu madde politikasından, sosyal yardım ve sağlık bakımı planlamasını ilgilendiren konulardan, sosyal yardım ve sağlık bakımı ile ilgili merkezi hükümet transferlerinden ve diğer sosyal politikalardan sorumludur.

Birim aşağıdaki alt birimlere ayrılmıştır:

- Sosyal Yardım
- Planlama ve Aile İşleri
- Ortak Yönetim Personeli

Birimin çalışmaları aşağıdaki başlıkları içermektedir:

- Koruyucu sosyal politika
- Sosyal çalışma
- Madde bağımlılılarıyla sosyal çalışmayı ilgilendiren yasama, planlama ve rehberlik
- Özürlü ve yaşlı kişilerin durumu ve bunlara yönelik sosyal hizmetler
- Sosyal refah sistemi içindeki sosyal yardım ve diğer gelir güvencesi
- Çiftçilerin tatili
- Askerlikle ilgili yaralanmalarda tazminat
- Aileler, çocuklar ve genç insanlar için sosyal hizmetler
- Aile yardımları
- Aileleri, çocukları ve genç insanları ilgilendiren sosyal yardım hizmetleri kanunları
- Devlet ıslahevleri
- Sosyal yardım uzmanlık merkezleri ve sosyal hizmetlerin bölgesel gelişimi ve koordinasyonu
- Sosyal yardım ve sağlık bakımına merkezi hükümet transferleri ile ilgili kanunlar

Birimin performans yönetimi ilkelerine konu olan kurumlar:

- Refah ve Sağlık için Ulusal Araştırma ve Geliştirme Merkezi (STAKES)
- Refah ve Sağlık için Ulusal Ürün Kontrol Ajansı (KELA)

2. Çocuklar için Ombudsman:

Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı ile birlikte çalışan bağımsız bir otoritedir. Ombudsmanın görevi sektördeki diğer otorite, örgüt ve benzer aktörlerle işbirliği içinde çocuk haklarının ve çıkarlarının yerine getirilmesini sağlamaktır.

3. Danışma Birimi:

Bu birimin fonksiyonu müsteşara geniş kapsamlı konuların planlanması, denetlenmesi ve gerçekleştirilmesi çalışmalarında destek olmak ve ona yardım etmektir. Stratejik planlama

ve bunun uygulanmasının izlenmesinde, bu birim, Mali İşler ve Planlama Departmanı ile işbirliği içinde çalışmaktadır.

Birim aynı zamanda hükümet programının uygulanmasının izlenmesinden, bakanlığın idari sektörü (bağlı ve ilgili kuruluşlar) içinde işbirliğinin desteklenmesinden ve kanun tasarısı sürecinin işlemlerinden sorumludur.

Danışma birimi doğrudan müsteşara bağlı ayrı bir birimdir.

4. Hazırlık Birimi:

Acil durumlar veya beklenmedik durumlarla baş etmek için bakanlığın idari sektörü (bağlı ve ilgili kuruluşlar) içinde, acil sosyal yardım ve sağlık bakımı planları, devletin taşra ofisleri sosyal ve sağlık birimleri ile işbirliği içinde Bakanlıkça yönetilmekte, izlenmekte ve koordine edilmektedir.

Bakanlığın *Hazırlık Birimi*, İdari Birimin altında acil durum planlaması amacıyla yönelik olarak oluşturulmuştur. Birimin, sosyal yardım ve sağlık bakımına yönelik acil durum planlaması için özel uzmanlığı vardır. Bu konuda rehberlik sağlamakta ve inisiyatif geliştirmektedir.

5. İdari Birim :

İdari Birim, Bakanlığın genel yönetiminden ve insan kaynakları politikasından sorumludur. Aynı zamanda Bakanlığın, devletin taşra ofisleri için öngördüğü performans yönetimi şartlarını koordine etmektedir. “Fin Kumar Makinesi Kurumu”nun kârlarının dağıtılması ve kurumun denetlenmesi ile ilgili her türlü konudan sorumludur. İdari birimle ilişkili olarak Bakanlıkla birlikte çalışan bağımsız bir otorite olarak “Eşitlik İçin Ombudsman” yer almaktadır.

6. Sağlık Departmanı:

Sağlık Departmanı; önleyici sağlık bakımı, sağlık bakım hizmetleri ve çevre sağlığı ile ilgili geliştirme ve yönlendirmeden olduğu kadar bu konularla ilgili kanun tasarıları oluşturmaktan da sorumludur.

7. Sigorta Birimi:

Sigorta Birimi'nin görevi sigorta politikasını yönetmek ve yönlendirmek, sosyal sigorta ve diğer sigorta kanunlarını geliştirmektir.

Bu birim, sosyal sigorta kurumu ve diğer sigorta ve emeklilik kurumlarıyla ilgilenir. Ayrıca, Fin Emeklilik Merkezi, Sigorta Fonları Kurumu, Fin Motor Sigortacıları Merkezi, Hasta Sigorta Merkezi, İşsizlik Sigortası Fonu, Destek Fonu ve Eğitim Fonu ile ilgili konulardan da sorumludur.

8. Finlandiya’da Cinsiyet Eşitliğine İlişkin Kurumlar:

Finlandiya’da eşitlikle ilgili konular Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığının alanına girmektedir. Eşitliğin pratikte uygulanmasından sorumlu olanlar; Eşitlik için *Ombudsman*, *Cinsiyet Eşitliği Birimi* ve *Eşitlik Konseyi*’dir.

Eşitlik için Ombudsman: Kadınlar ve Erkekler Arasında Eşitlik Kanunu ile ilgili Őikayetleri izleyen bağımsız bir otoritedir.

Cinsiyet Eşitliği Birimi: Hükümetin cinsiyet eşitliği politikasını hazırlamaktadır. Aynı zamanda, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve İskandinav Bakanlar Konseyi ile ilgili uluslararası konuları koordine etmektedir.

Cinsiyet Eşitliği Konseyi: Devlet yönetimi içinde istışarî ve sürekli statüde bir yapıdır.

Eşitlik Kurulları ise, eşitlik kanunlarının uygulanmasının izlenmesi ve ilgili konularda çözümlerin ortaya konmasıyla görevlidirler.

IV. SOSYAL VE SAĞLIK HİZMETLERİNDE YEREL YÖNETİMLER

A. Genel Olarak Sağlık Hizmetleri

Finlandiya’da sosyal hizmetler ve sağlık bakımı büyük ölçüde tek bir yapı olarak geliştirilmiştir. Bazı yerel idarelerde, sosyal yardım ve birinci basamak sağlık bakımının yönetimi birleştirilmiş ve hizmetler bütün bölge nüfusunun sorumluluğunu kapsayacak Şekilde birbirleriyle yakından koordine edilmektedir.

Belediyelerin halk sağlığı ile ilgili alışmaları Fin sağlık sisteminin temelini oluşturmaktadır. Yerel idareler yaklaşık 257 sağlık merkezi işletmektedirler; bunların 191’i belediye sağlık merkezi ve diğer 56 tanesi de birkaç yerel idarenin bir araya gelerek oluşturdukları belediye birliklerine aittir.

Finlandiya’da önleyici sağlık bakımı çok önemlidir. Doğum öncesi klinikleri ve ocuk sağlığı klinikleri hizmetleri bütün ailelere ücretsizdir. Yeni ocuk doğuran bütün anneler doğum paketi veya bunun parasal karşılığını almaktadırlar. Çevresel sağlık da temel sağlık bakımının bir parçası olarak görülmektedir.

Belediyelerin sağladığı sağlık bakımının yanında işverenler ve devlet tarafından finanse edilen, işgücünün sağlık bakımından sorumlu mesleki sağlık hizmeti sistemi vardır. Ayrıca geniş kapsamlı ve kısmen hastalık sigortası sisteminde finanse edilen özel sağlık hizmeti veren kuruluşlar da bulunmaktadır.

Belediye birliklerince işletilen hastaneler, uzman sağlık bakımının %95'ini, geri kalan %5'ini de özel sektör sağlamaktadır.

Her yerel idare, kanunlara göre, bir hastane bölgesini yöneten bir belediye birliğine katılmak zorundadır. Finlandiya'da toplam 20 tane hastane bölgesi bulunmaktadır.

Sağlık merkezlerindeki vizitelerden ve hastanelerdeki yatışlardan ücret alınmaktadır.

B. Sosyal Yardım, Sosyal Koruma Sisteminin Bir Parçasıdır

Finlandiya'da "sosyal yardım" kavramı yerel idarelerin kanunen sağlamakla yükümlü oldukları bir takım fonksiyonları ifade etmektedir. Bunlar; genel sosyal hizmetler, nüfusun belli bir kesimine yönelik özel nitelikte hizmetler ve sosyal yardımın ayrılmaz bir parçası olan gelir güvencesini de içermektedir. Sosyal yardım, sosyal koruma sisteminin bir parçasını oluşturmaktadır. Sosyal koruma sistem iki ana konudan oluşmaktadır: sosyal yardım (sosyal hizmetler ve sosyal transferler) ve gelir güvencesi (işsizlik güvencesi, ödeme güvencesi ve emeklilik güvencesi).

C. Sosyal Yardımın Amaçları ve İlkeleri

Fin sosyal koruma sisteminin ve onun sosyal yardım bileşeninin amacı, herkese anayasal bir hak olan insanlık onuruna yakışır sürekli bir bakım ve asgari bir gelir sağlamaktır. Sosyal hizmetler ve gelir güvencesi ikisi birlikte, bireylerin ve ailelerin yaşamlarının çeşitli safhalarında ihtiyaç duyacakları bakım ve desteği, aynı zamanda iş hayatına katılımlarını ve cinsiyet eşitliğini de sağlamaktadırlar. Sosyal dışlanmanın önlenmesi ve ele alınması sosyal yardımın önemli bir parçasıdır.

Fin sosyal yardımı İskandinav "refah devleti" modelini temel almaktadır. Kamunun büyük oranda sorumluluğu ve vergiyle finansman bu modelin ana unsurlarıdır. Merkezi hükümet, sosyal yardımın temel ilkelerinin belirlenmesinde ve bunun uygulanmasının izlenmesinde güçlü bir yönlendirici rol oynamaktadır. Bununla birlikte, sosyal yardımın aktif olarak uygulanması yerel düzeyde, belediyelerde olmaktadır.

Fin sosyal politikası, sosyal problemlerin önlenmesi üzerinde durmaktadır. Önleyici tedbirler, sosyal refahı korumanın en çok ekonomiyle ve insan boyutuyla ilgili olan kısmıdır.

V. SOSYAL YARDIM ÖRGÜTLENMESİ

Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı, sosyal bakımla ve sağlık bakımıyla ilgili örgütü ve bunların finansmanını yönetecek kanunları hazırlamakta ve bunların uygulanmasını takip etmektedir. Sosyal korumanın, sosyal ve sağlık bakımı hizmetlerinin geliştirilmesi Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığı tarafından yönetilmekte ve yönlendirilmektedir. Bakanlık aynı zamanda bunların faaliyet politikalarını da belirlemektedir. Bakanlık, sosyal ve sağlık bakımı politikalarının ana hatlarını belirlemekte, gerekli reformları hazırlamakta, bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu yönetmektedir. Bakanlık bu konularda siyasi karar alma süreci ile irtibat noktası olmaktadır.

A. Bakanlığın İlgili ve Bağlı Kuruluşları

Sosyal işler ve sağlık bakanlığı ve sosyal ve sağlık bakımı sektöründe yer alan çeşitli kurumlar ve birimler, birlikte, sektördeki araştırma, geliştirme, istatistik toplama ve uygulamanın izlenmesinden sorumludur.

B. Sosyal Refah Uzmanlık Merkezleri

Finlandiya’da kanunla kurulmuş ve gelirlerini devletin karşıladığı dokuz adet “sosyal refah uzmanlık merkezi” bulunmaktadır. Uzmanlık merkezleri yerel idareler, üniversiteler, teknik okullar ve sosyal yardım organizasyonlarıyla birlikte çalışırlar. Bunlar alanlarındaki sosyal yardım uzmanlığını korumakta ve yaymaktadırlar.

C. Devletin Taşra Ofisleri

Devletin taşra ofislerinin sosyal ve sağlık birimleri sosyal ve sağlık bakımının bölgesel düzeyde yönlendirilmesinden ve takibinden sorumludurlar. Bu birimler, sosyal hizmetlere

yönelik şikayetlerle de ilgilenirler. Devletin taşra ofisleri sosyal yardım personelinin eğitimini organize ederler ve yerel-belediye düzeyindeki hizmet geliştirme projelerine katılırlar.

D. Belediyeler

Sosyal yardımın temini sorumluluğu belediyelere dağıtılmıştır. Bu idareler; sosyal hizmetlerin, pratik olarak, düzenlenmesinden ve sosyal yardımın yerine getirilmesinden sorumludurlar. Finlandiya'da belediyeler vergi toplama yetkisine sahip özerk idari birimlerdir. Belediyelerde, sosyal hizmetleri de içeren yerel konulara ilişkin kararlar demokratik olarak seçilmiş belediye meclislerince alınmaktadır. Sosyal ve sağlık bakımı hizmetleri belediyelerin zora dayalı olarak topladıkları vergilerle ve devletin bu belediyelere yaptığı sübvansiyonlarla finanse edilmektedir. Sosyal ve sağlık bakımı yararlanıcıları da ücret ödemektedirler. Belediyelerin sosyal bakım ve sağlık bakımı hizmetlerine yönelik devlet sübvansiyonları nüfusun yaş yapısı, hastalık durumu, nüfus yoğunluğu, ilgili belediyenin mali durumu ve alansal büyüklüğüne göre belirlenir.

Belediyeler, sosyal yardım hizmetlerini hemşehrilerinin ihtiyaçlarına göre sağlamakla görevlidirler. Bu kanuni bir gereklilik olmakla birlikte, kanun ne hizmetlerin içeriğini ve boyutunu ne de nasıl yapılması gerektiğini belirlemektedir. Bu yüzden, yerel idareler sosyal hizmetlerin yerine getirilmesinde geniş bir takdir yetkisi kullanılmaktadır. Bununla birlikte, hizmet sağlama yükümlülüğü üzerinde bazı yönlerden çok detaylı koşullar yer alabilmektedir. Özürlülere Yardım ve Özürlü Hizmetleri Kanunundaki çocukların günlük bakımı ve hizmetlerini içeren özel şartlar özne haklardır. Finlandiya'da okul çağına gelmemiş bütün çocuklar, belediyelerin işlettiği gündüz bakım evlerine gitme hakkına sahiptir; bu hak mutlaktır. İleri derecede özürlü olan kimselerin ulaşım ve çevirmen hizmetleri için özne hakkı vardır.

Belediyeler birçok hizmeti bağımsız olarak kendileri üretmektedirler. Belediyeler, başka belediyelerle birlikte veya başka bir belediyeden, sivil toplum kuruluşundan veya özel sektörden hizmet satın alarak da görevlerini yerine getirebilirler.

E. Özel Hizmet Sağlayıcılar

Sosyal ve sağlık hizmetlerini sağlayıcı birimler olarak yerel idarelerin statüleri değişmektedir. Özel hizmet sağlayıcıların (Ör: STK'lar, özel şirketler) hizmetlerinin

kullanımı gün geçtikçe artmaktadır ve şu anda özel hizmet sağlayıcılarının sosyal bakım ve sağlık bakımı hizmetleri sektörü içindeki payı %20 civarındadır.

Sivil toplum kuruluşlarının ve kilise yönetimindeki bölgelerin (parish) sosyal yardım hizmetlerine dahil olması, Finlandiya’da uzun süreli bir gelenektir. Birçok örgüt sadece hizmet sağlamamakta aynı zamanda üyelerinin çıkarlarını korumada aktif olarak hareket etmekte, gönüllü olarak hizmet sunmakta ve uzmanlık yardımıyla bulunmaktadır. Personellerinin bazıları profesyonel eğitim almış kişilerken bazıları da gönüllü kişilerdir. Sivil toplum kuruluşları önemli boyutta kamu fonlarından ve Kumar Makinesi Kurumu gelirlerinden fonlanmaktadır. Kumar Makinesi Kurumu Finlilere özgü bir yapılanmadır. Bu kurum, kumar makineleri üzerinde tekel hakkını elinde tutmakta ve elde ettiği geliri sosyal yardım faaliyetlerinde ve diğer kâr amacı gütmeyen işlerde kullanmaktadır. Bu kurumun sivil toplum kuruluşlarına yaptığı yardımlar yeterli seviyede gerçekleşmektedir. Hükümet, Kumar Makineleri Kurumu’nun artan gelirlerini Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığının yıllık olarak sunduğu bilgilere göre dağıtmaktadır.

VI. FİNLANDIYA’DA AİLE POLİTİKALARI

Finlandiya aile politikasının dört önkabulu vardır:

1. Çocuklar topluma aittir.
2. Toplum, çocuklara ve ailelere ihtiyaç duyar. (Çocuklar; neslin devamı ve toplumun geleceğidirler.)
3. Toplum, çocukların ve ailelerinin bakımından sorumludur.
4. Yaşam boyunca ailelerin ihtiyaçları ve durumları değişkenlik göstermektedir.

Aile politikasında, ailelerin refahını sağlamak için oluşturulmuş temel görevler:

- ⇒ Aile İzni (family leave)
- ⇒ Aile Hizmetleri
- ⇒ Aile Yardımları

A. Aile İzni Sistemi

Sistemin amacı her iki ebeveyne de çocuk bakımında eşit fırsat yaratmaktır. Hamilelik, doğum ve çocuk bakımı durumlarında anne ve baba doğum izni, babalık izni veya ebeveyn izni alabilirler. Aynı zamanda, doğum yardımı, babalık yardımı veya ebeveyn

yardımları alabilirler. Doğum yardımı ve ebeveyn yardımı toplam 263 iş günü için yapılır. Baba bundan başka babalık yardımı da alabilir.

1. Doğum izni ve doğum yardımı:

Doğum yapacak bir anne adayını hesaplanan doğum tarihinden en çok 50 en az 30 gün önce doğum iznine ayrılabilir. Doğum izni 105 gündür. Bu süreçte anne geliriyle orantılı olarak doğum yardımı alır (2006 yılı için günlük min. 15.20 EURO).

Tehlikeli bir işte (kimyasal maddelerle, radyasyonlu ortamlarda, enfeksiyon riski bulunan ortamlarda veya tütün dumanı altında) çalışan anne adayını risksiz bir ortamda çalıştırılması mümkün değilse özel doğum izni ve özel doğum yardımı da alabilir. Özel doğum izninin başlangıcı özel duruma göre değişebilir.

2. Ebeveyn izni ve ebeveyn yardımı:

Doğum izninin ardından her iki ebeveyn de ebeveyn izni alabilir. Ebeveyn izni doğum izninin bitiminden itibaren 158 gündür ve birden fazla olan her çocuk için 60 gün daha eklenir. Ebeveyn iznini ya her iki çift kendi çalışma saatlerini azaltarak sırayla kullanabilirler ya da bu izni aralarında bölüşebilirler. Örneğin: biri haftada iki günlük kısmi ebeveyn izni alabilir diğeri de geri kalan üç gün için ebeveyn izni alabilir. Doğum yardımı gibi ebeveyn yardımı da gelire orantılı bir şekilde verilir (2006 yılı için günlük min. 15.20 EURO).

Son zamanlarda babaların ebeveyn iznini fazla kullanmadıkları görülmektedir. 2005 yılında babaların %9.5'i ebeveyn izni hakkından yararlanmıştır.

3. Babalık izni ve babalık yardımı:

Anne doğum iznindeyken babalar 18 gün (haftada 6 gün) babalık izni kullanabilirler. Bu izin dört parçadan fazla kullanılamaz. Babalık yardımı da bu periyotta alınır. Baba, aynı zamanda, eğer ebeveyn izninin en az son 12 gününü kullanırsa, ebeveyn izninden sonra ek olarak 1-12 gün babalık izni alabilir. Babalık izni de gelire orantılıdır (2006 yılı için min. 15.20 EURO).

Babalık izni popüler hale gelmeye başlamıştır. 2005'te babaların %69'u babalık izni kullanmıştır.

4. Çocuğa evde bakım izni:

Ebeveyn izni sonrasında ebeveynlere en küçük çocukları 3 yaşına ulaşınca kadar ücretsiz evde bakım izni verilebilmektedir. Bunu ebeveynlerden yalnızca biri kullanabilir. Bakım izninden sonra ebeveyn eski işine veya benzer bir işe dönme hakkına sahiptir. Bakım izni ücretsizdir fakat bu sürede aile çocuğa evde bakım yardımı alabilmektedir.

Çocuğun okuldaki ikinci yılının sonuna kadar bir ebeveyn çalışma saatlerinde günde maksimum 6 saat ve haftada ortalama 30 saat azaltma yapma hakkına sahiptir. Bu durum işverenle mutabakat halinde düzenlenebilir. Her iki ebeveyn aynı anda bu izni kullanamazlar ama sırayla kullanabilirler. Kısmi bakım iznini kullanabilmek için aynı işverenin işyerinde en az son 6 aydır çalışmak gerekmektedir. Kısmi bakım izni ücretsizdir ama bu süreçte aileler kısmi bakım ödeneği almaktadırlar. 10 yaşın altında çocuğu bulunan ebeveynlerin çocuklarının hastalanması halinde her bir hastalık için 4 günlük geçici bakım iznine hakları vardır. Bunun için her iki ebeveynin de çalışması gereklidir veya tek ebeveynli ise bu kişinin çalışması yeterlidir. Ebeveynlerden sadece biri bu izni kullanabilir. Bu izin de işverenle anlaşılmadığı takdirde ücretsizdir.

5. Özel Bakım İzni:

Çocukları özel bakıma ihtiyacı olan ailelere verilen bir izindir. Bu iznin süresini çocukla ilgilenen doktor belirler. Daha uzun bir süre gerekmediği takdirde özel bakım izni süresi maksimum 60 iş günüdür ve buna zorunlu durumlarda 30 gün daha ilave edilebilir. Ebeveyn ödeneğine benzer ödenek verilir.

B. Aile hizmetleri

1. Annelik ve çocuk bakımı klinikleri
2. Gündüz bakımı ve okul öncesi eğitim
3. Okul
4. Aile danışmanlığı
5. Çocukların korunması
6. Diğer sosyal ve sağlık hizmetleri

1. Annelik ve Çocuk Bakımı Klinikleri

- Bunlar belediyelerin işlettiği sağlık merkezleridir.
- Bu klinikler; anne, doğmamış çocuk, yeni doğmuş bebek ve bütün aile için sağlıklı bir yaşamı hedefler.
- Annelerin ve çocukların fiziksel refahını izler ve ailenin mental ve psikolojik refahını yükseltmeye çalışırlar.
- Çocukların fiziksel, mental ve sosyal gelişimini desteklerler.

- Çocuk büyütme ve yaşam yönetimi konularında ailelere destek ve rehber olurlar.
- Ücretsizdirler.

2. Çocukların Gündüz Bakımı ve Erken Çocukluk Eğitimi

- Okul çağına gelmemiş çocuklar için mutlak bir haktır.
- Gündüz bakım evi merkezi veya aile yanında bakım seçenekleri mevcuttur.
- Bu yöntem çocuk bakımında güvenli, teşvik edici ve ucuz bir yöntemdir.
- Ücretler ailelerin boyutuna ve gelirine göre belirlenir. Düşük gelirli aileler için ücretsizdir.

- 6 yaşındaki çocuklar için okul öncesi eğitim ücretsizdir.
- Özel gündüz bakımı:

-Aileler belediyelerin sundukları gündüz bakım evlerini tercih etmezlerse özel gündüz bakım ödeneği alırlar.

-Doğrudan bakımı sağlayana ödenir (bütün ücreti karşılamaz).

-Aileler ücretin geri kalan kısmını öderler.

3. Okul

- 7-15 yaş arası zorunlu eğitim vardır.
- Ücretsizdir.
- Bu bütün ders materyallerini, sıcak öğle yemeğini, okul doktoru hizmetlerini (temel sağlık ve diş sağlığı) kapsar.

- 1. ve 2. sınıflardaki çocukların öğleden sonra bakımları ücret karşılığı yapılır.

4. Aile Danışmanlığı

• Çocukların güvenli bir ortamda büyümelerini sağlayacak doğru şartların oluşmasına yardımcı olur.

• Ailelerin ve aile bireylerinin işlevsel kapasitelerinin ve psikolojik refahlarının yükselmesine yardımcı olur.

• Hizmetler çoğunlukla çocukları etkileyen problemlere yöneliktir ama diğer kişilerarası aile problemleriyle de ilgilenilir.

- Ücretsizdir.

Çocuk rehberliği ve aile danışmanlığı hizmetleri;belediyelerin sorumluluğundadır. 1997'de toplam 222 hizmet noktasında 127 çocuk rehberliği ve aile danışmanlığı kliniği vardı. Yaklaşık 31.000 aile rehberlik ve danışmanlık hizmetlerini kullandı.

Rehberlik ve danışmanlık hizmetlerine başvuranlar arasında temel neden çocukla ilgili sorunlara yoğunlaşmaktadır (%59). Diğer nedenler aile problemleri (%15), ebeveynlerin ilişki problemleri (%11), aile tartışmalarında arabuluculuk (%5) ve konuşma isteği (%3).

5. Çocuk Koruma

- Önleyici tedbirleri, ev dışında bakım hizmetlerini ve koruma altına almayı, koruyucu aile hizmetlerini kapsamaktadır.

- Erken müdahale üzerine yoğunlaşır.

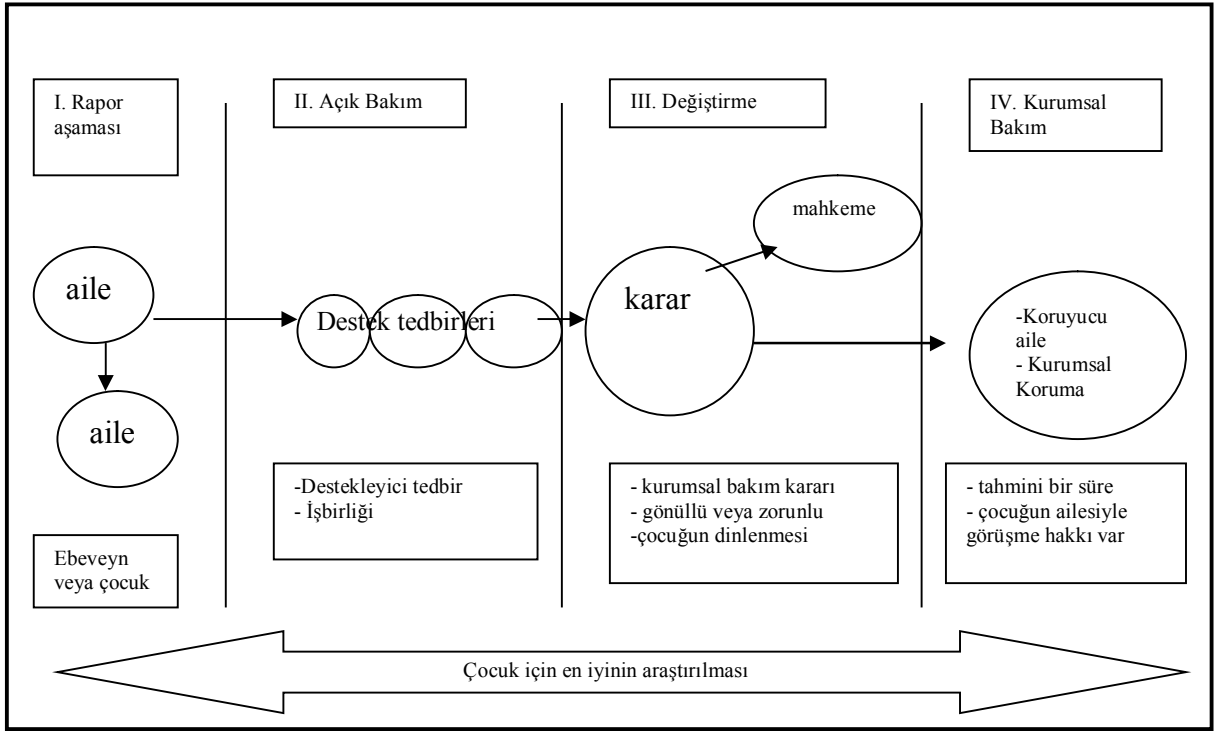
Yerel sosyal otoriteler, çocuğun veya ergenin ev çevresi onların sağlığını ve gelişimini tehdit ediyorsa veya kendi davranışları bunları tehlikeye sokuyor veya tehdit ediyorsa aileler ve çocuklar için ev dışı destek hizmetlerini sağlarlar.

Ev dışında çocuklara sosyal yardım hizmetleri (non-residential child care) çocuğun ve ailenin durumuna ve ihtiyaçlarına göre belirlenir. Aileye destek olacak bir kişi veya isterlerse destek olacak bir aile sağlanabilir. Kısa süreli olarak çocuğun aileden ayrılmasının durumu düzeltereğine inanılırsa çocuk resmi bir işlem olmadan koruyucu bir aileye veya bir kuruma verilebilir. Örneğin; madde bağımlılarının rehabilitasyonu için bütün aile tedaviye alınabilir. Ev dışında yardım hizmetlerinde ebeveynlerin ve çocuk 12 yaşında veya üzerinde ise çocuğun rızası gerekir.

Koruma altına alma ve koruyucu aile hizmetleri evdeki durum veya çocuğun kendi davranışları çocuğun sağlığını ve gelişimini ciddi bir şekilde tehdit ediyorsa ve ev dışı hizmetler yetersizse alınır.

Koruma altına alma ivedi bir koruyucu tedbir olarak uygulanabilir veya çocuk ev dışında daha uzun süreli olarak bakıma alınabilir. Koruma altına alma gönüllü olarak veya yerel idare sosyal yardım kurulunun kararıyla zorunlu olarak uygulanabilir. Çocuk ve ailesi bu konuya ilişkin hazırlıklardan haberdar edilmelidir. 12 yaş üzeri çocuk veya ailesi koruma kararına karşıysalar, bu karar idare mahkemesince kesinleşir. 12 yaş üzeri çocuğun veya ona bakan yetişkinlerin koruma kararını idari mahkemeye ve daha sonra da bir üst idari mahkemeye götürme hakları vardır.

Koruma çocuk 18 yaşına geldiğinde sona erer. Koruma anlaşması bittikten sonra yerel idare sosyal yardım kurulunun çocuğa veya ergene 21 yaşına gelinceye kadar koruma sonrası tedbirlerle destek olması gerekir.

Tablo: Çocuk koruma süreci

6. Aile Yardımları

- Aile ödeneği,
- Çocuk bakımı ödeneği,
- Barınma ödeneği olmak üzere üç ödenekten oluşmaktadır.

Aile Ödeneği:

- 17 yaş altındaki çocukların büyütülmesi için yapılan harcamaları kısmen kapsar.
- Çocuk sayısına göre ödenek artar.
- Çocuk başına aylık 100-172 Euro arasında değişir.
- Tek ebeveynli ailelerin çocuk başına aylık 36,60 Euro ek ödenek hakları vardır.

Çocuk Bakımı Ödeneği:

- Çocukların ailelerinden yeterli bir bakım görme hakları vardır.
- Ebeveynlerin çocuklarına 18 yaşına kadar bakma sorumlulukları vardır.
- Ebeveynler çocuklarına gerekli bakımı sağlamazlarsa çocuk, bakım ödeneği alabilir.
- Çocuk bakım ödeneği her çocuk için aylık 118,15 Euro'dur.

Barınma Ödeneği:

- Amaç; makul barınma standartlarını sağlamak, birçoğu aileler veya tek ebeveynlerden oluşan düşük gelirli insanların barınma maliyetlerini azaltmaktır.

- Ödeneğin miktarı ailenin büyüklüğüne, gelirine, barınma giderlerine, ikamet edilen yerin yaşına ve genişliğine göre değişir.

VII. ULUSAL REFAH VE SAĞLIK ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME MERKEZİ (STAKES)

STAKES, Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığına bağlı bir araştırma enstitüsüdür ve temel fonksiyonu; araştırma, geliştirme ve bilgi üretimidir. Ayrıca, yönetim stratejisinin uygulanması konusunda Bakanlığa destek vermektedir.

STAKES'in kanuni görevleri:

- Araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunmak,
- Sosyal yardımları ve sağlık bakımını değerlendirmek,
- Ulusal ve uluslararası düzeyde uzmanlık bilgisini geliştirmek, belirlemek ve iletimini sağlamak.
- İstatistikleri ve kayıtları tutmak,
- Sosyal politikalara ve sağlık politikalarına etkide bulunmaktır.

Kurum stratejisine ve hukuki görevlerine ek olarak, STAKES'in çalışmalarına, Sosyal İşler ve Sağlık Bakanlığıyla yapılan yıllık performans anlaşması kılavuzluk etmektedir.

STAKES'in Uluslararası İşbirliğini Geliştirme Dairesi, 1990 yılında kurulan, kâr amacı gütmeyen, sağlık sektöründeki ve sosyal sektördeki gelişmeler konusunda bir uluslararası uzmanlık birimidir. STAKES'in yaklaşık 490 personeli bulunmaktadır, Uluslararası İşbirliğini Geliştirme Dairesinin ise 18 personeli vardır. Birimin çalışmalarına, uluslararası finans kuruluşları (örneğin; Avrupa Birliği Fonları, Dünya Bankası, Asya Gelişim Bankası) ve Finlandiya Dışişleri Bakanlığı tarafından mali kaynak sağlanmaktadır.

A. Yayın Dairesi

Kurumun Yayın Dairesi tarafından yıllık 30-50 arasında yayın basılmaktadır. Ayrıca düzenli olarak çıkarılan 3 aylık bilimsel dergileri mevcuttur. Doktora tezlerini basabilmektedirler ve her yıl ortalama 5 yayını İngilizce olarak yayımlamaktadırlar.

B. Kütüphane

Kurumun kütüphanesinde 50.000 adet yayın bulunmakta olup, bu yayınlar halka açıktır. Ayrıca kütüphanede zaman zaman halka ücretsiz broşür şeklinde bilgilendirici metinler verilmektedir.

C. STAKES'in Yönetim Yapısı ve Çalışma Sistemi

1. STAKES'in Tarihi

- Kuruma temel teşkil edecek kamu kuruluşu olarak 1878'de Ulusal Sağlık Yönetimi Kurulu kurulmuştur.
- 1917'de Ulusal Sosyal Refah Yönetimi Kurulu adını almış ve 1922'de kaldırılmıştır. Kurul, 1968'de tekrar kurulmuştur.
- 1 Mart 1991'de Ulusal Sağlık ve Refah İdaresi adını almıştır.
- 1 Aralık 1992'de Ulusal Refah ve Sağlık Araştırma ve Geliştirme Merkezi haline gelmiştir.

2. STAKES'in Misyonu

- STAKES, nüfusun sağlığını ve refahını ileri seviyeye taşır ve sosyal hizmetler ile sağlık hizmetlerini geliştirir.
- STAKES, sağlık ve refahı etkileyen değişiklikleri belirler, refah politikasının sonuçlarını değerlendirir ve geleceğe dönük alternatifler getirir. Ulusal ve uluslararası ortaklarıyla birlikte, Finlandiya'daki refah bilgisini güçlendirir.

3. STAKES'in Vizyonu

2012'de STAKES

- Sosyal sektörü ve sağlık sektörünü etkileyen anahtar bir kurum olmak.
- Sosyal sektörün ve sağlık sektörünün etkin, ekonomik ve sosyal olarak sürdürülebilir bir şekilde işlemlerini sağlamaya çalışmak.

4. Ana Fonksiyonları

- Sosyal yardım ve sağlık bakımı faaliyetlerini ve bu konudaki gelişmeleri değerlendirmek,

- Yerel ve uluslararası bilgi ve uzmanlığı geliştirmek ve iletmek,
- Araştırma ve geliştirme yapmak,
- Alanda istatistik konusunda otorite olmak,
- Sosyal politikaların ve sağlık politikalarının etkileri üzerinde çalışmak.

5. STAKES'in Stratejik Hedefleri

1. Sürdürülebilir Refah Politikası

- STAKES, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik açısından, refah ve sağlık politikalarını değerlendirir ve araştırma yapar. Hizmetlerin örgütlenmesi konusunda yeni modeller geliştirir ve refah sorumluluğunun yerine getirilmesi için alternatif yolları analiz eder.

2. Refah ve Sağlık Hizmetlerinde ve Bunların İlerlemede Etkinlik

- STAKES, sosyal hizmetlere ve sağlık hizmetlerinin yürütülmesine bilgi, yetenek ve araç sunulmasına ek olarak sosyal bakımı ve sağlık bakımını geliştirir ve iyi uygulamaları yaygınlaştırır.

3. Demografik Değişiklikleri Takip Etmek

- STAKES, nüfus değişikliklerini ve bu değişikliklerin çalışma kapasitesi, hizmetlerin ihtiyaçları, yapısı ve işgücü ihtiyacı üzerindeki niteliksel ve niceliksel etkilerini analiz eder ve öngöründe bulunur.

4. Sosyal Eşitsizliğin Azaltılması

- STAKES, uluslararası alanda ve Finlandiya'da eşitliklerin geliştirilmesi öngörüsü üzerine çalışır ve bunu izler. Ayrıca eşitsizliğin artmasına katkı sağlayan faktörleri analiz eder ve onların azaltılmasının yollarını arar.

5. Temel Rehberlik Bilgileri

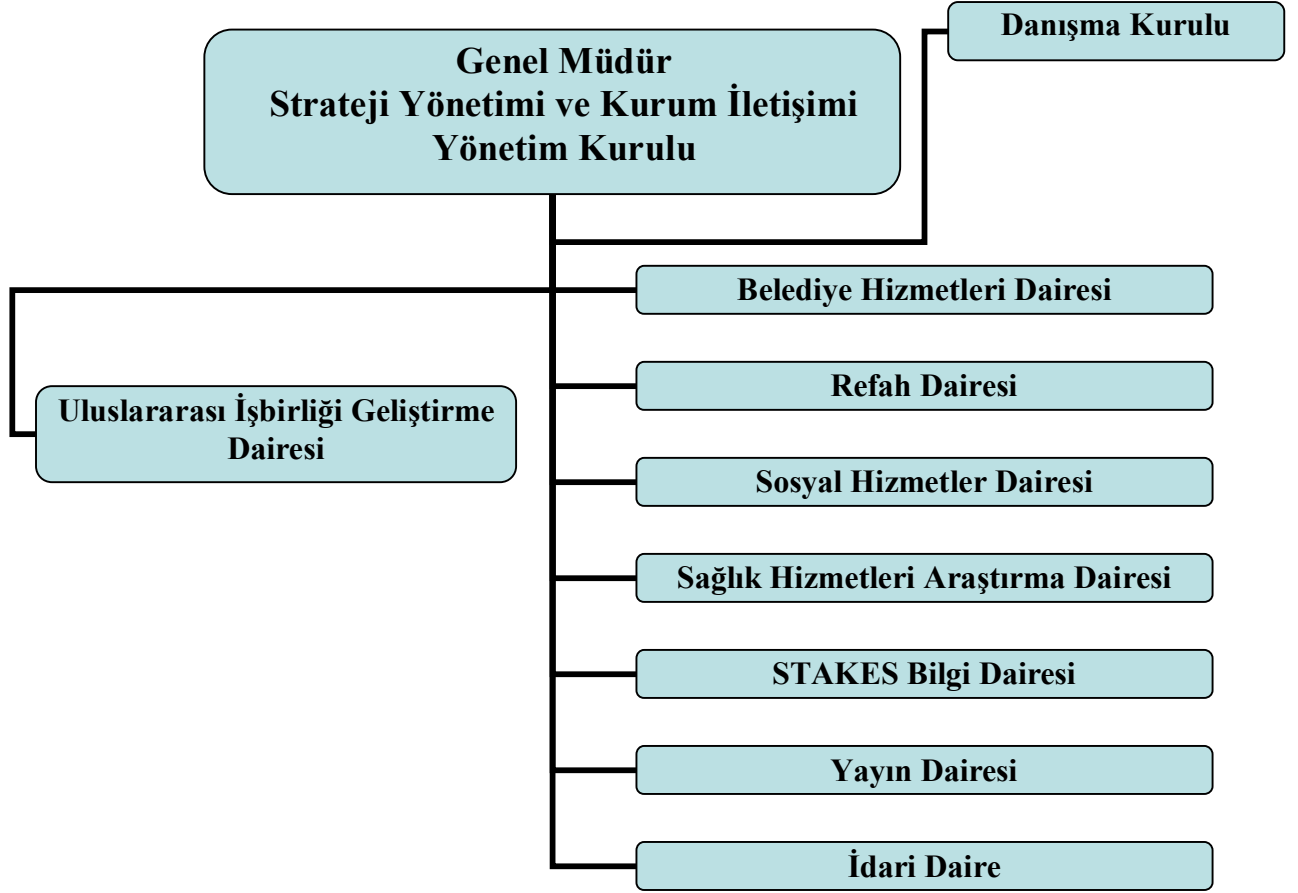
- STAKES, sosyal sektörde ve sağlık sektöründe rehberlik edecek temel bilgi oluşturmaya ve bunu sürdürmeye çalışır.

6. Yenilikçilik

- STAKES, yenilikçi faaliyetleri ve sosyal ve sağlık sektörünün yenilikçi yeteneğini artırır.

6. Örgütlenmesi

7 ana daire ve bir tane bağımsız daire bulunmaktadır.

7. Personelin Eğitim Durumu

	2004	2003
Doktora	20.0	20.0
Yüksek Lisans	38.0	37.0
Lisans	10.0	9.0
Lise (Upper secondary)	11.0	12.0
Orta okul (Lower secondary)	15.0	15.0
İlkokul	6.0	7.0
Toplam:	100.0	100.0 (%)

8. STAKES'te Uluslararası İşbirliğini Geliştirme Dairesi

Temel Fonksiyonları

- Uluslararası programların ve projelerin planlanması, yürürlüğe konması, izlenmesi ve değerlendirilmesi

- Uzmanlık, danışma ve eğitim hizmetleri
- Kâr amacı gütmeyen uluslararası uzmanlık örgütü
- 1990'da kurulmuştur.
- Dünya çapında yaklaşık olarak 40 ülkeyle 100'den fazla proje yürütmüştür.

9. Sınırlar Ötesinde Refah ve Sağlık

Öncelik alanları

- Sosyal ve sağlık politikalarının geliştirilmesi
- Sosyal güvenlik ve sağlık bakımı sistemlerinin reformu
- Sosyal güvenlik ve sağlık bakımının finansman sistemleri
- Sağlık ve Sosyal Bilgi Sistemi
- Önleyici ve ilk derece sağlık bakımı
- Sağlık bakım hizmetleri ve kalite değerlendirmesi
- Sosyal koruma, sosyal yardımlar ve sosyal yardım hizmetleri

10. Kurumumuza Teklifleri

- Gelişmiş ülkelerde ve geçiş ekonomilerinde uzmanlık hizmetleri
- Program ve projelere teknik yardım
- Proje belirleme, planlama ve yürütme
- Proje yönetimi ve değerlendirmesi
- Çalışma ziyaretleri ve iş üzerinde eğitim

D. Finlandiya Sosyal Politikalarında Aile ve İş Yaşamının Uyumlaştırılması

Finlandiya'da her 5 kişiden birisi ilkökul çağında çocuğa sahiptir ve yaklaşık Fin nüfusunun yarısı da ailesi ile birlikte yaşamaktadır. Bu noktada, iş ve aile yaşamının birleştirilmesi Finlandiya için önemli olmaktadır; çünkü hem kadınlar hem de erkekler iş yaşamına etkin olarak katılmaktadırlar. 1960'tan bu yana eğitilmiş ve bekâr kadınların büyük bir kısmı iş yaşamına katıldıkları için bu konu gündeme gelmiştir. Avrupa Birliği ülkelerinden farklı olarak Finli annelerin dörtte üçü çalışma hayatındadır.

Çocuğun yaşı küçüldükçe anne resmi olarak izin haklarını kullanmakta, yani evde daha fazla vakit geçirmektedir. Bu durum babalarda ise pek değişmemektedir. Genelde bu veri, 2004 yılı ile karşılaştırıldığında değişmiştir. Son durumda, üç yaşına kadar çocuğu olan evde kalan annelerin sayısında bir düşüş yaşanmıştır. Yaklaşık olarak annelerin yüzde sekseni, çocuk üç yaşına geldikten sonra işe dönmektedirler.

Çocuğun küçük yaşta olması, erkeklerin işgücünden ayrılmasını etkilememektedir. Her ne kadar ev izinleri iyi olsa da, annelerin çocuklarla beraber kalmaları genelde pek sağlanamamakta, çünkü iş hayatında yapılan anlaşmalar buna genellikle müsaade etmemektedir.

Çocuk sahibi olabilecek çağda olanların iş gücüne katılım oranının 2012 yılında %75'e çıkarılması hedeflenmektedir. 2003 yılında bu oran %67'dir. Kadınlarda %66, erkeklerde ise %69 olarak hesaplanmıştır.

Bu rakamlar sonucunda ortaya çıkan durumda, uzun vadede kadınların iş yaşamına katılmaları hususunda, Finlandiya politikalarının (özellikle hukuki düzenlemelerle) başarılı olduğu söylenebilmektedir.

İş ve aile yaşamının uzlaştırılmasında beş faktör mevcuttur:

- 1- Aileler / ebeveynler (özellikle anneler)
- 2- Şirketler, çalışma yerleri, çalışma ve izin koşulları
- 3- Kamu sektörü: sosyal yardımlar ve bakım hizmetleri
- 4- Pazar: özel bakım kuruluşları
- 5- Üçüncü sektör: STK'lar, kiliseler gibi hizmet sağlayan yerler.

Genellikle, Avrupa ülkelerinin tamamında bunlar arasında sorumluluk açısından farklılıklar vardır. Finlandiya'da kamu sektörü ve STK'lar iş yaşamı ile aile yaşamını uyumlaştırma konusunda faaliyet gerçekleştirmektedir. Özel sektör de konuya müdahil olsa dahi pek fazla etkisi bulunmamaktadır.

Finli kadınların işgücü piyasasına katılımına tarihsel olarak bakıldığında, 1900'lerde endüstrileşmenin bunda büyük payının olduğu görülmektedir. 1960'larda ise, özellikle tarım toplumundan sanayi toplumuna geçişle birlikte kadınların işgücüne katılma oranında büyük bir genişleme olmuştur. Bu konuda diğer bir faktör de, Finlandiya'nın "refah devleti" anlayışıdır. Refah devleti anlayışıyla, kadınların hemşire, öğretmen, kütüphaneci olarak işgücüne katılımları desteklenmiştir.

Kadınların işgücüne katılması açısından Finlandiya'nın tarımsal toplum geçmişine bakıldığında, çiftliklerin küçük olduğu, toplumun büyük çoğunluğunun sınırlı imkanlara sahip olduğu, dolayısıyla da hem kadın hem de erkeğin çalışması gerektiği görülmektedir. Bu tarihlerde, erkek ormanda çalışmakta, kadınsa çiftçilik ve ev işleri ile uğraşmaktadır.

1960'larda nüfusun yaklaşık yarısı tarımla uğraşmaktadır. Bugün ise, bu oran %10 civarındadır.

1920'lerdeki değişimle birlikte, kırsal kesimlerdeki bayanlar sanayi sektöründe çalışmak için şehirlere göç etmişlerdir. II. Dünya Savaşı sırasında, kadınlar sadece çiftliklerde değil, aynı zamanda erkeklerle aynı şartlarda üretim sektöründe de çalışır hale gelmişlerdir. Yüksek öğrenimde, erkekler kadar eğitim seviyelerini yükseltmeye başlamışlardır.

Bu tarihsel dönüşümle birlikte, kadınların iş yaşamına katılmasıyla, iş ve aile yaşamının uyumlaştırılması, günlük bakım evleri gibi hususlar gündeme gelmiştir. İş ve aile yaşamını uzlaştırmada köşe taşları, hukuksal düzenlemeler, günlük bakım evleri ve yerel yönetimlerin desteğidir. Özellikle iş yaşamı ile aile yaşamını uyumlaştırma konusunda, uluslararası karşılaştırmalar yapıldığında Finlandiya'nın bu konuda daha fazla çaba harcadığı görülmektedir.

İş yaşamı ve aile yaşamını uyumlaştırma konusundaki faktörlerden birisi de, kadının toplumdaki ve aile içerisindeki yeridir. Örneğin, çocuk bakımında erkeklere göre kadınların daha fazla sorumluluğu olduğundan, bu yüzden cinsiyetler arasında eşitliği sağlamak kolay olmamaktadır. 0-6 yaş arası çocuğa sahip kadınlarla erkeklerin çocuğa harcadığı zaman karşılaştırıldığında, kadının çocuğa harcadığı zamanın erkeğin iki katı olduğu görülmektedir. Bu durum, izinlere de yansımaktadır. Çocuklu kadın, erkeklere göre daha fazla izin kullanırken, erkekler hak ettikleri izinleri dahi kullanmamaktadırlar.

İş gücü piyasasındaki uyuşlaştırma hususundaki diğer bir faktör ise, cinsiyet ayrımıdır. Çünkü kadın, hamile olma ihtimali olduğundan ve bu süre zarfında daha az çalışacağından dolayı daha az ücret almaktadır. Çocuk sahibi zaman, kadınların zamanını çocuğuna ayıracağına dair bir inanç mevcuttur.

Bu problemin çözülmesinde ana unsur, sosyal politikaların uygulanması değil, sadece annenin çocuğun bakıcısı gibi görülmesi anlayışının değiştirilmesidir. Aksi takdirde, iş ve aile yaşamını uzlaştırma sorunu bir paradoks haline gelmektedir.

1990'larda iş ve aile yaşamını uzlaştırma konusunda geçici iş sözleşmesi ve işverenle yapılacak mutabakat sonucu esnek çalışma zamanı ayarlanması gündeme gelmiş ve uygulamaya konmuştur. Ancak, bu uygulamalara rağmen birtakım sıkıntılar bulunmaktadır. Örneğin, çocuk altı aylık olana kadar annenin evde kalma hakkı olmasına rağmen, sözleşmeli çalışan anneler işlerine daha erken gitmek zorunda kalabilmektedirler. Zira işveren, işi başkasına verebilmektedir.

Geleneksel olarak erkeğin çocuk bakımı konusunda, evdeki pozisyonu daha azdır. Bundan dolayı bu anlayışın değişerek, erkeklerin de çocuk bakımı konusunda kadınlar kadar sorumluluk alması gerekmektedir.

Eskiden, kadının iş yaşamına girmesiyle erkekle statü ve sorumluluk olarak eşit durumda olacağı düşünülürdü. Ancak, kadının iş yaşamına girmesiyle evdeki sorumluluk açısından bir değişme yaşanmamıştır. Çünkü kadının çocuk bakma yükümlülüğü geleneksel bir kabuldür. Ancak, bunu değiştirmek için, Finlandiya'da politikalar üretilmektedir.

İş ve aile yaşamının uyumlaştırılması, sadece çocuğun ilk yaşlarında gündeme gelen bir şey olmayıp, bu süreç çocuk okula başladığı zaman da devam etmektedir. İlkokul birinci sınıf öğrencileri için okulda geçirilen zaman daha kısa ve yarım günlük olmasına rağmen, çocukların öğle yemekleri okul tarafından verilmektedir. Çünkü çalışan bir kadının öğle yemeği hazırlaması mümkün değildir. Aynı zamanda, çocukların öğleden sonraları boş olduğu için, belediyelerin *öğle sonrası bakımı* yapması için yasal bir düzenlemeye gidilmiştir.

İş sahibi anne ve babaların çocuk bakımlarına yönelik bir başka uygulanabilecek politika ise, dede ve ninelerin torunlarına bakmasıdır. Böylece, işgücüne katılım arttırılabilir. İleride bu noktaya odaklanması, sorunun çözülmesi açısından önemli hale gelebilir.

Aile ve iş yaşamının uyumlaştırılmasını etkileyen faktörler:

- Çalışma zamanlarına, iş hayatına, vergilere vs. ilişkin düzenlenmeler,
- Çalışma koşullarının değişmesi, işlerin artık daha tempolu hale gelmesi ve işçiden daha fazla verim beklenmesi (Genellikle aileler iş yaşamına boyun eğmektedir.)
- Çocuk bakımının, günlük bakım merkezleri vs tarafından yapılmasıdır.

Aile ve iş yaşamının uyumlaştırılması konusunda yapılması gerekenlerse, devletin işçinin haklarını koruyacak yardımları garantiye alması veya yeterli yardımın devletçe yapılması, aynı zamanda iş yaşamındaki pratiklerin aile yaşamına göre yeniden düzenlenmesidir.

E. Çocukluk ve Toplum

Erken dönem çocuklukta, çocuğun bireyselliği, duygusallığı, kişisel yakınlık duyguları, kişisel ilişkileri gelişmektedir. Çocuğun kapasitesi, özellikle anne-çocuk ilişkisi

noktasında gelişim göstermekte ve çocuk zihinsel gelişimini tamamlamaktadır. Bu ilk dönemde, çocuk kötü tecrübeler edinmiş olsa dahi, bu süreç geri döndürülemez bir süreç olmayıp, daha sonraki süreçler boyunca bu durum değiştirilip dönüştürülebilir. Özellikle erken dönemde çocuğun geliştirilmesi, sosyal hareketlerle, toplumun kendisi ile ve aile yaşamı ile zenginleştirilebilir.

Toplum, çocuğun karakter kazandığı veya karakter gelişimi sağladığı dönemde önemli temel nokta veya katmanlardan bir tanesini oluşturmaktadır. Günümüzde çocuklar sosyal pozisyonu birbirinden çok farklı ailelerde (zengin, fakir, şehirlerde, kırsal kesimde vs.) yaşamaktadır. Her çocuğun ailesi farklı farklı anlayışa, ekonomik ve sosyal bakımdan farklı statüye sahip olabilir. Dolayısıyla, toplumda eş zamanlı olarak farklı türlerde çocukluk bulunmaktadır.

Çocukluk süreci aynı zamanda toplumdaki diğer birlikteliklerle (annelik, babalık gibi) beraber algılanması gereken bir süreçtir. Çocukluk bir birliktelik şekli olarak sadece, belli yaş grubuna özgü olarak algılanmaktadır. Oysa toplum içinde bu durum devamlı gerçekleşen bir süreçtir.

Çocukluk düşüncesinin, çocuklarda doğacak problemlerin çözümlenmesi noktasında bize çok ciddi yardımları olacaktır. Bu noktada, çocukluk hakkında doğru tanımların yapılabilmesi gerekir ki böylelikle çözümler üretilebilsin. Bu nosyonlar içerisinde çocuğun ekonomik olarak bağımlı mı olduğu yoksa aktif mi olduğu tanımlanabilir.

Yetişkinlerin yaşamı ve kültürel yapı, çocukların yaşamını ve de toplum yaşamını etkilemektedir. Böylece, toplum da çocukluğu etkilemekte ve çocukluk da toplumu etkilemektedir. Toplumla çocuk arasındaki bu diyalektik yapı veya etkileşim sosyal bilimlerde ve sanatlarda daha iyi görülebilmektedir.

Hemen hemen her kültürde çocukla toplum arasındaki ilişkiyi belirleyen çeşitli faktörler bulunmaktadır. Daha önce tarım toplumuyken, her kültürde, nasıl yaşanılacağına dair öğrenimler aileden elde ediliyordu. Çünkü ev, üretimin kendisi idi. Fakat bu, daha sonra endüstrileşme ile birlikte değişime uğramıştır. Şimdi ise, küreselleşme ile birlikte çok ciddi değişimler yaşanmakta ve hayata ilişkin tanımlamalar değişmektedir.

Çocukla toplum arasındaki ilişkiyi belirleyen diğer bir faktör de, çocukların ebeveynler tarafından yetiştirilmesidir. Bu sürece, toplumsal iletişim müdahil olur ve bu durumla karşılaşmayan hemen hemen hiçbir toplum bulunmamaktadır.

Finlandiya'da aileler, çocuğun yetiştirilmesi ve büyütülmesi açısından en önemli sosyal kurumdur. Ebeveynler çocuk bakımı konusunda ciddi sorumluluklara sahiptir. Bu hem

düşünel hem de fiili anlamda bir gerçekliktir. Bütün çocuklar genellikle aileleri ile birlikte yaşamaktadırlar. Finlandiya’da sadece %1’in altında bir kesim aileleri dışında yaşamaktadır.

Eskiden Finlandiya’da kırsal kesim şartları göz önüne alındığında, çocuklara, devlet müdahalesi olmadan bakılabiliyordu ve toplum çocuğun yetiştirilmesi sorumluluğunu paylaşıyordu. Ancak, daha sonra bu yapı, endüstrileşme ile birlikte değişime uğramıştır.

Çocukla toplum arasındaki ilişkiyi belirleyen başka bir faktör ise, kimlik sorularıdır. “Biz kimiz, nasıl yaşıyoruz ve nereye aitiz?” soruları bunu şekillendirmektedir. Sosyal değişimler içerisinde, bu soruları sorabilmek için birey açısından çeşitli araçlara ve alana sahip olmak gerekmektedir. Dolayısıyla çocuğun da bu imkanlara sahip olması gerekir. Bu bağlamda, sosyal farklılıklar arasında kutuplaşmanın artması bir sorun olarak görülmektedir.

Finlandiya’da uygulanan politikalar sayesinde, 1990’lara kadar yoksulluk oranı azalmış, fakat bu tarihten sonra artmaya başlamıştır. Günümüzde Finlandiya nüfusunun yaklaşık olarak %12’si yoksulluk sınırının altında bulunmaktadır. Eskiden, iyi zamanlarda bu oran sadece % 2 idi.

Çocuğun yetiştirilmesi konusundaki hizmetlerin geliştirilmesi için, bütçeye gerek duyulmaktadır. Hükümetin yoksulluğu düzeltmek için bir bütçeye sahip olması gerekir ve bütçe öngörülerini üzerinde halen ciddi çalışmalar yapılmaktadır.

Bir kültürel değer olarak çocuk sorumluluğunun paylaşılması için ekonomi ve sosyal politikaların uyumlu olması gerekir. Bu çerçevede, ekonomik değerler, kâr etmeyi öngörmektedir ve kâr etmeninse ekonomik büyüme için gerekli olduğu belirtilmektedir.

Fakat hiçbir toplum sadece ekonomik değerler üzerinde yaşamını sürdüremez. Bu nedenle, toplumun yaşamını sürdürmesi için toplumsal hassasiyet/koruma değerlerinin de olması gerekmektedir. Bu iki değer sistemi, mantıksal olarak birbirinin zıddı olduğu için birleştirilemez, çünkü bunlar birbirleri ile çatışmaktadır. Karşılıklı olarak kullanılmasıyla belki bir fayda sistemi oluşturulabilir. Bu iki sürecin beraber gitmesinin gerekliliği, post-endüstriyel toplumlarda daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Sonuç olarak toplumsal refahın artırılması noktasında, kişisel seçimler önemli olmakla beraber, sosyal temelli farklı alternatifler üretme şansı bulunmaktadır. Örneğin iş ve aile yaşamının uyumlaştırılması, bu çerçevede sağlanabilir ve bunun üzerinde çalışmalar yürütülebilir.

Toplumsal refahın artırılması noktasında diğer bir husus, nesiller arasındaki anlaşmadır. Bu noktada, her nesil, ekonomide üretim sürecine katılacak ve yaşlılar ile çocukların ihtiyaçlarını sağlayacaktır. Ortak kaynakların paylaşılması için, bu kesimlere

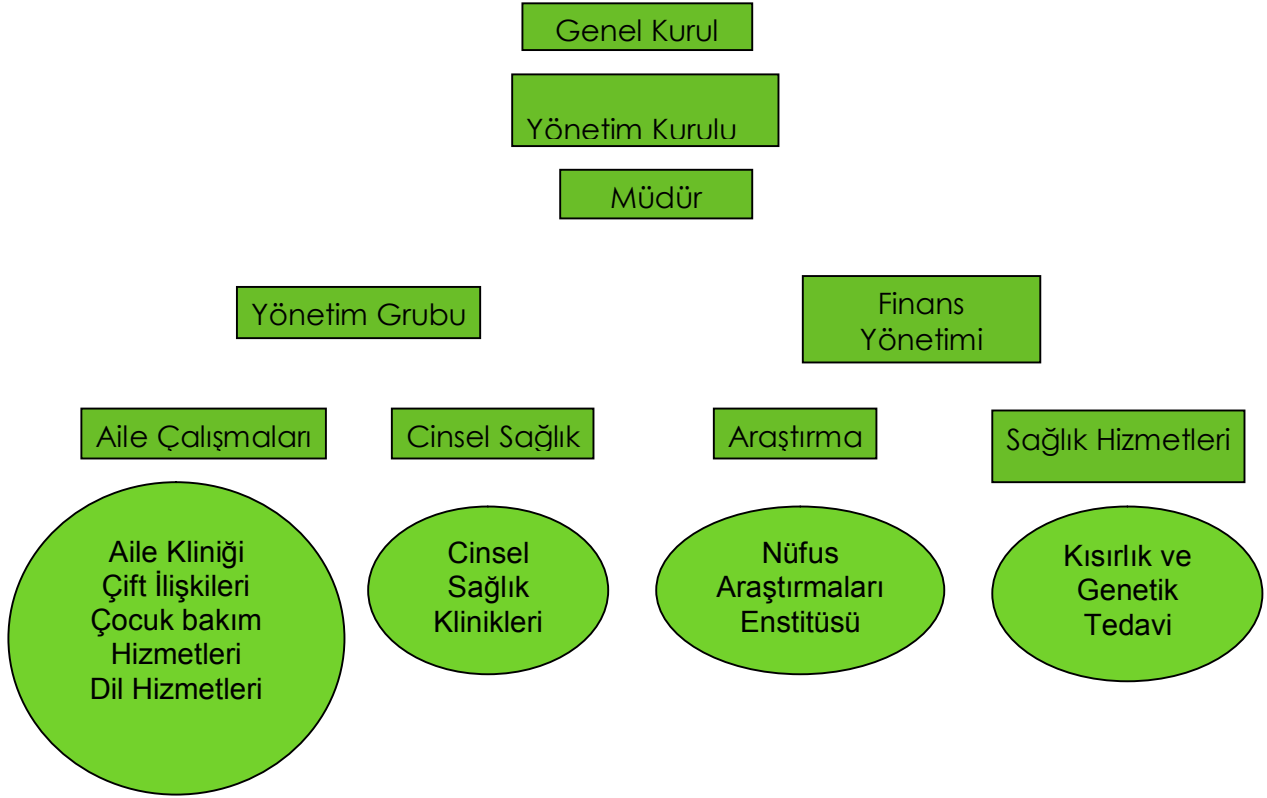
paylar ayrılacak veya ücret transferi yapılacaktır. Çocukların büyütülmesindeki prensibin, bu nokta itibariyle çok iyi anlaşılması gerekmekte ve bu alanda politikaların geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

VIII. AİLE FEDARASYONU (FAMILY FEDERATION)

Asıl adı “Väestöliitto” olan Aile Federasyonu, sosyal ve sağlık alanlarında çalışan aile ile ilgili bir organizasyondur. Bünyesinde 150 alışan ve 80 ocuk bakıcısı bulunmaktadır. 1941 yılında kurulan Federasyonun Helsinki, Oulu, Turku ve Tampere şehirlerinde merkez ofis ve klinikleri vardır. Tüm ülkede 29 üye derneği sahiptir. Yaklaşık 10 milyon avro olan Federasyonun bütçesi %8’i merkezi devletten, %1’i yerel belediyelerden, %22’si Ulusal Şans Oyunları Şirketinden, %60’ı kendi faaliyetlerinden ve %9’u çeşitli desteklerden oluşmaktadır.

Federasyon, göçmen ve göçmen politikalarına ağırlık vermekte, aile merkezli danışmanlık yaparak tolerans ve çok kültürlülüğü Finlandiya’da desteklemektedir. Bununla birlikte cinsel haklar ve sağlık konularını hem ulusal hem de global seviyede geliştirmeye çalışmaktadırlar. Ayrıca çiftlere psikolojik destek sağlayıp çocuk bakım hizmetleri vermektedirler.

Aile Federasyonu Organizasyon Yapısı

Aile Federasyonu hizmetleri 4 ana temada toplanmaktadır.

- *Aile politikaları:* Ebeveyn ilişkileri, anne-babalık, gündelik hayatta evlilik
- *Cinsel Sağlık ve Haklar:* Ulusal ve global seviyede gençlerin eğitimi
- *Araştırma:* Nüfus, boşanma, sağlık konuları ağırlıklı olmak kaydıyla
- *Sağlık Hizmetleri:* Kısırlık tedavileri, psikolojik destek

Sundukları hizmetler ise kısaca şunlardır;

- *Aile Ağları:* Telefonla yüzyüze ve internet vasıtasıyla ilk çocuklarını bekleyen çiftlere bilgi desteğinde bulunmak, hazırlanan kitapları bu insanlara ulaştırmak.
- *Ebeveyn İlişkileri Projesi:* Aile içi iletişimi arttırmak, boşanmaları önlemek, kararlı çiftler oluşturmak.

- *Aile Klinikleri:* Kriz durumlarında çiftlere destek olmak, boşanmışlara ve çiftlere psikolojik destek sağlamak (bu hizmeti 5 psikologla devam ettirmektedirler).
- *Çocuk Bakım Hizmetleri:* Yılda ortalama 1500 aileye hizmet vermektedirler.
- *Kotipuu:* Çok kültürlü ailelere destek sağlamak için Rusça, Somalice, İngilizce, İsveççe ve Fince hizmetler vermek.

2006 yılında son şeklini verdikleri Aile Politikalarında ise, toplumda çocuk dostu bir atmosfer oluşturmayı, çocukların eğitim ve öğretimini yükseltmeyi, ekonomik destek sağlamayı ve sosyal fayda ve çalışma ile aile yaşamlarını sağlıklı bir şekilde biraraya getirme konularını önplana çıkarmışlardır.

Aile Federasyonu'nun temel hedefi Finlandiya'daki nüfus dengesini korumaktır. Bu ana hedef dâhilinde Aile Federasyonu aşağıdaki konuları kendisine alt hedefler olarak seçmiştir.

Doğurganlık Temalı Alt Hedefler

- Finlandiya'daki doğurganlık oranını 1,8 den 1,9'a çıkarmak
- Ortalama 28 olan ilk çocuk sahibi olma yaşını 26'ya indirmek
- Nüfusun %85 olan toplam doğurabilirlik potansiyelini %90'na yükseltmek
- Nordik ülkeleri ağırlıklı olan yurtdışından evlat edinme sayısını yılda ortalama 250'den 300'e çıkarmak

Göç Temalı Alt Hedefler

- Kısıtlayıcı bir göç politikasından aktif bir göç politikasına geçmek
- Yıllık ortalama 8000 kişiyi aktif göç politikası vasıtasıyla Finlandiya nüfusuna dâhil etmek

Bu hedefleri gerçekleştirmek için, Aile Federasyonu, kendisine doğrudan ve dolaylı ölçüler koymuştur.

Doğrudan Ölçüler

- Tutumlarda ve değerlerde çocuk dostu değişimlere yol açmak
- Tutumlarda ve değerlerde göçmen dostu değişimlere yol açmak

Dolaylı Ölçüler

- Ailenin günlük çocuk bakım masraflarını azaltmak
- Çalışan anne babaların çocuk sahibi olduklarında yüklenecekleri çocuk masraflarının ve doğum izinlerinin her iki tarafın işverenlerince eşit ve ortak bir şekilde karşılanmasını sağlamak

- Ailelerin ev ve araba sahibi olmalarını sağlamak
- Kısırlık tedavi viziteleri için politika oluşturmak
- Kısırlığa sebep olacak yaşam şekillerinden kaynaklanan hastalıkları önlemek

Göçü Teşvik Edecek Ölçüler

- Finlandiya üniversitelerinden mezun olan öğrencilerin Finlandiya’da hemen oturma izni alabilmelerini sağlamak
- İşçi yoğun aktif bir göç politikasının benimsenmesini sağlamak
- Göçmenlerin Finlandiya’daki iş olanaklarından daha kolay faydalanabilmeleri için entegrasyonlarını sağlamak

Özet olarak Aile Federasyonu, Finlandiya’nın daha önce yaşadığı nüfus sorunları ve Finlandiya toplumunun devamı için dengeli bir nüfus gelişimi üzerinde durmaktadır. Bununla birlikte, Avrupa Birliği’nin bir parçası olarak Finlandiya bir “açık toplum” haline gelmektedir. Bu da Finlandiya sınırları içerisinde daha fazla sayıda çeşitli ülkelerden nüfusun bir arada yaşayacağı anlamına gelir. Avrupa Birliği’nin diğer ülkeleriyle karşılaştırıldığında, Finlandiya’da doğurganlık oranının artırılması, toplumun kendisini devam ettirmesi açısından olumlu görülmektedir.

IX. ANNE VE ÇOCUK SİĞİNMA - BAKIM EVLERİ FEDERASYONU

İskandinav ülkeleri gelişmişliklerine paralel olarak sosyal konulara büyük yatırımlar yapmaktadırlar. Bu çalışmalar, kimi zaman bizzat devlet tarafından, kimi zaman özel

kuruluşlarca, kimi zaman da devlet desteğine sahip sivil toplum kuruluşları tarafından yürütülmektedir. Bu kuruluşlardan bir tanesi de Anne ve çocuk Sığınma - Bakım Evleri Federasyonu'dur.

Anne ve çocuk Sığınma - Bakım Evleri Federasyonu, bekâr anne ve onların çocuklarına yardım etmek için 1945 yılında “Milli Çocuk Refah Organizasyonu” olarak kurulmuştur. Toplumdaki değişime paralel olarak, Federasyon bir bütün olarak aile için daha fazla destek olmaya yoğunlaşmıştır. Bu kuruluş, özellikle ihtiyaç duyan ailelere yardım etme ve onların problemlerine çözüm bulma konularında çalışmaktadır. “Yaşam için her çocuk kurtarılmalıdır” sözü federasyonun sloganı olup, yüzyılın başından bu yana federasyonun ilkelerine rehberlik etmektedir. Anne ve çocuk Sığınma - Bakım Evleri Federasyonu bünyesinde 600 personel istihdam etmektedir. Halen Baltık ülkeleri, Petersburg Belediyesi ve STK'lar ile ortak çalışmalarda bulunmaktadır.

A. Sığınma ve Bakım Evleri

1. Bakım Evleri

Anne ve çocuk bakım evleri, ebeveynliği desteklemeyi ve ailelere kendi kaynak ve güçlerini bulmalarında yardımcı olmayı amaçlayan çocuk refahının bir şeklidir. Bir anne hamileyken ya da çocuğu ile birlikte bakım evlerine girebilir. Eğer gereklyse baba da ayrıca burada kalabilir. Bu durumda bakım ailenin gereksinimlerine göre dizayn edilir. Bakım evleri, ailelere iyi bir aile-çocuk ilişkisi kurmayı ve adım adım hayatın güçlüklerini ve bebeklere nasıl bakılması gerektiğini öğretmeyi amaçlamaktadır.

2. Sığınma Evleri

Sığınma Evleri, hem aile içi şiddet ile tehdit edilen hem de aile içi şiddetten zarar gören kişilere bu tür durumların üstesinden gelinebilmesi için verilen bir hizmettir. Aile içi şiddete dahil olan bütün taraflarla ilgilenilmektedir. Bu durumlarda her zaman için birincil amaç çocukların çıkarlarını korumaktır. Sığınma evleri 24 saat boyunca görev yapmaktadır. Anne ve çocuk Sığınma - Bakım Evleri Federasyonu ilk sığınma evini 1979 yılında açmıştır.

Finlandiya'da şu an için 17 bakım evi, 13 sığınma evi ve 22 toplu bakım servisi bulunmaktadır.

3. Toplu Bakım Servisi

Toplu Bakım Servisleri şunları içermektedir:

- Bebek bakımında sıkıntıya düşen aileler için “bebek bakım güçlükleri servisi”
- Kötü davranış sahibi erkeklere yönelik grup ve terapi hizmetleri,
- Aile grupları,
- Çağrı ve danışma telefonu hizmetleri,
- Çocuk kulüpleri,
- Çocuk buluşma merkezi,
- İskan hizmetleri.

Toplu bakım servisinin bir kısmı Ulusal Şans Oyunları Şirketi tarafından finanse edilmektedir.

B. Federasyonun Çalışma Şekli

Federasyon kurumsal ve toplumsal servisler ve hizmetler vasıtasıyla ailelere yardım sağlayan üye kuruluşlar için bir merkezi organizasyondur.

Federasyonun amaçları şunlardır:

- Gelişen şartlar ve güvenlik gelişmeleri doğrultusunda çocukların haklarını korumak,
- Anne, baba ve ailelere destek sağlamak,
- Aile içi şiddeti engellemek.

Üye kuruluşlarla işbirliği

Federasyon, uygulamalarını geliştirmeleri için üye kuruluşları desteklemektedir.

Lobi ve baskı yapma

Federasyon, çocuklu aileler, aile içi şiddet konularında uzmandır ve çocuklarla ailelerin çıkarlarını korumak için çalışmaktadır.

Yayın

Federasyon, araştırma raporu ve çalışmaları hazırlamakta, ayrıca yılda dört defa yayınlanan “**Esikko**” adında bir dergi çıkarmaktadır.

Geliştirme

Federasyon, alanında kullanmak için uygun metotlar geliştirmekte ve yeni servisler kurmayı amaçlayan deneme ve projeler gerçekleştirmektedir.

İşbirliği ve Uluslararası İlişkiler

Federasyon, sosyal refah ve sağlık alanlarında aktif rol oynamaktadır. Uluslararası işbirliğindeki en önemli alanlar çocuk refahı, fakirlik ve marjinalleşmeyi önlemektir.

Eğitim ve Aile Merkezi

Sispoo kentinde bulunan Sopukka Eğitim ve Aile Merkezi, Federasyonun aile kursları ve üye kuruluşlar için personel eğitimi amacıyla kullanılmaktadır. Merkez, üye olmayanlara kiraya verilebilmektedir.

Aile Grupları

Aile grupları çocuklu ailelerin günlük yaşamlarını ve kaynaklarını desteklemektedir. Çalışmalarındaki önemli amaçlarından bir tanesi çocuk aile ilişkisini güçlendirmektir.

C. Yönetim ve Finans Kaynakları

Yıllık Genel Toplantı

- Genel Kurul, Mayıs ayı sonunda toplanır,
- Her üye kuruluşun iki oyu bulunmaktadır.

Yönetim Kurulu

Federasyon Başkanı, 9 üye ve 2 yedek üye bulunmaktadır.

İcra Kurulu

Federasyon Başkanı, Başkan Yardımcısı ve iki üye

Büro ve Sopukka

Federasyonun çalışmaları Ulusal Şans Oyunları Şirketi tarafından kazanılan fonlar ve Linnanmaki Lunaparkı'nda sürdürülen Çocuk Gün Kuruluşunun kazançları ile finanse edilmektedir. Ayrıca Federasyonun kendi gelirleri bulunmaktadır.

SONUÇ

Yaklaşık 5.3 milyon nüfusu, 338.000 kilometrekare yüzölçümü ve kişi başına düşen 27.000 € millî geliriyle küçük ama zengin bir İskandinav ülkesi olan Finlandiya, aynı zamanda Avrupa Birliği'nin de üyesidir. Doğusunda Rusya ile Batısında ise İsveç ile sınır olan Finlandiya'nın topraklarının %69'u ormanlık alanlardan oluşmaktadır. Ülke yüzölçümünün %10 kadarı da göllerden oluşmaktadır.

Yaşlı bir nüfusa ve gelişmiş bir ekonomiye sahip olan Finlandiya ayrıca çok ileri düzeyde sosyal politikalar geliştirmiş ve "refah devleti" anlayışını benimsemiştir. Genel olarak sosyal devlet uygulamalarının yaygın olduğu ülkede aile, kadın ve çocuklara dönük resmî politikalar, sağlam ve güçlü bir zemine oturtularak ayrıntılı bir biçimde düzenlenmiştir.

Finlandiya'nın gayri safi milli hasılası her ne kadar yıldan yıla artsa da, bu durum eşit bir şekilde halka yansımamaktadır. Gelir dağılımındaki dengesizlik son yıllarda artmakta ve bu durum devlet tarafından da bir sorun olarak görülmektedir.

Bütün modern ve kalkınmış toplumlarda olduğu gibi Finlandiya'da da sosyal hayata ilişkin sorunlar arasında nüfusun yaşlanması, aile yaşamı ile iş yaşamının uyumlulaştırılması, aile bütünlüğünün bozulması gibi sorunlar dikkat çekmektedir. Nüfus yaşlanması ile mücadelede Finlandiya evlenme ve ilk çocuk sahibi olma yaşını düşürmeye çalışmanın yanı sıra çalışma hayatının ihtiyacına cevap verebilmek için işgücü göçüne de gereksinim duymaktadır.

Aile hayatı ile iş hayatının uyumlu hale getirilmesi resmi Fin politikalarının ayrıntılı olarak üzerinde durduğu bir husustur. Finlandiya resmî politikası aile hayatının gerekleri ile iş hayatının gerekleri arasında yaşanan çatışmada dikkatli bir denge kurmaya gayret etmektedir. Doğum izni, doğum yardımı, ebeveyn yardımı, ebeveyn izni, babalık yardımı ve babalık izni gibi hususlar ayrıntılı olarak düzenlenmiş, ancak bu yapılırken iş hayatında üretimin düşmesine yol açacak uygulamalardan kaçınılmıştır.

Finlandiya; Rusya, Estonya, İsveç gibi ülkelerde yaşayan soydaşları ile kültürel bağlarını korumakta ve sürdürmektedir. Aynı zamanda, buradaki ailelere yönelik olarak hem devlet hem de sivil toplum kuruluşları eğitim ve danışmanlık hizmetleri vermektedir.

Finlandiya'da aile yapısı ve aile politikaları ele alınırken Türkiye'den farklılık arzeden önemli bir hususun altını çizmek gerekmektedir. Finlandiya hukuku, eşcinsel evlilikleri kabul etmiş olduğu için bunlar da aile olarak kabul edilmektedir. Bunun dışında şu da söylenebilir ki, Fin resmî yaklaşımında çocuğun büyütülmesi ve sağlıklı olarak yetiştirilmesi önem

arzetmekle birlikte anne-baba-çocuk birlikteliği üzerinde çokça durulmamaktadır. Bu yaklaşımda, çocuğun topluma ait olduğu anlayışının (children belong to a vital society) etkili olduğu söylenebilir.

Fin toplum yapısında aile ile ilişkili olarak yaşanan önemli bir sorun alanı da aile bütünlüğünün bozulmasıdır. İstatistik sonuçlarına göre Finlandiya’da evliliklerin %42’si boşanmayla sonuçlanmaktadır. Tek ebeveynli çocukların oranı da %20 gibi yüksek bir rakamla ifade edilmektedir. Evlilik dışı doğan çocuk oranının da oldukça yüksek olduğu Finlandiya toplumunun, sosyal hayatın sağlamlığı ve toplumun gücü açısından olduğu kadar nesillerin yetişmesinde de ciddi sorunlarla karşı karşıya bulunduğu görülmektedir.

Finlandiya ziyareti sırasında iki ülke arasında işbirliği imkânları da araştırılmış ve Ulusal Sağlık ve Refah Araştırma ve Geliştirme Merkezi tarafından; uzmanlık hizmetleri, program ve projelere teknik yardım, proje belirleme, planlama ve yürütme, proje yönetimi ve değerlendirmesi, çalışma ziyaretleri ve iş üzerinde eğitim gibi konularda ortak çalışmalar yapılabileceği belirtilmiştir.

Sonuç olarak Finlandiya’nın aile yapısı, aile tanımı ve algısı ile Türkiye’de toplumsal ve resmi düzeyde hakim olan aile kavramı ve anlayışı arasında ciddi farklılıklar bulunmaktadır. İki toplumun kültürel farklılıkları sosyal göstergelere (evlilik ve doğum oranları, boşanma oranları, tek ebeveynli çocuk ve evlilik dışı doğum oranı...v.s.) de yansımaktadır. Ancak, Finlandiya’da aileye ilişkin olarak benimsenen ayrıntılı politika ve uygulamalar, iki ülke arasındaki ekonomik refah düzeyi, kültürel ve yapısal farklılıklar da dikkate alınarak Türkiye’de de benimsenebilir.

EK-1: ÇALIŞMA PROGRAMI

27 Kasım 2006, Pazartesi

Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı (MSAH)
Adres: Meritullinkatu 8, 6. kat toplantı salonu
Tel: +358 9 160 74139 (Sn. Hannele Tanhua grubu giriş koridorunda karşılayacak)

10.00 – 12.00

Karşılama Konuşması

Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığının Devlet Teşkilatındaki Yeri ve İşleyişi
- Sosyal Hizmetler Müdür Yardımcısı

Aile Politikaları
- Sn. Kari Ilmonen, Bakanlık Müşaviri

28 Kasım 2006, Salı

9.30 – 11.30

Aile Federasyonunu Ziyaret
Iso Roobertinkatu 20-22 A, 4th floor

13.00 – 15.00

Anne ve Çocuk Sığınma - Bakım Evleri Federasyonunu Ziyaret Asemamiehenkatu 4, 7th floor

29 Kasım 2006, Çarşamba

Ulusal Sağlık ve Refah Araştırma ve Geliştirme Merkezi
(STAKES) Uluslar arası İşbirliğini Geliştirme Dairesi
P.O.Box 220
00531 Helsinki
Finland

(İletişim Görevlisi, Sn. Anne Rissanen grubu giriş koridorunda karşılayacak)

- 11.30 - 12.30 STAKES'in Kafeteryasında öğle yemeği
- 12.30 – 13.30 STAKES'in ve Uluslararası İşbirliğini Geliştirme Dairesinin Tanıtımı
<http://idc.stakes.fi>
- Sn. Jutta Immanen – Pöyry, (Uluslararası İşbirliğini Geliştirme Dairesi Başkanı)
- 13.30 - 14.15 Finlandiya Sosyal Politikalarında İş ve Aile Yaşamının Uyumlaştırılması
- Sn. Dr. Minna Salmi, Proje Müdürü, Çocukluk ve Aile Grubu Lideri
- 14.15 - 14.30 Kahve Molası
- 14.30 - 15.30 Çocukluk ve Toplum
- Sn. Prof. Dr. Marjatta Bardy

EK-2: ALINAN KAYNAKLAR

A. KİTAPLAR

Ulusal Sağlık ve Refah Araştırma ve Geliştirme Merkezi

- **A Comparative Study on Last Resort Social Assistance Schemes in Six European Counties**, Susan KUIVALAINEN, STAKES Research Report, 2004
- **Poverty Dynamics According to Direct, Indirect and Subjective Measures**, Pasi MOISIO, STAKES Research Report, 2004
- **Families in Struggle (Child Mental Health and Family Well-Being in Finland During the Economic Recession of the 1990s: The Importance of Parenting)**, Jenni LEINONEN, STAKES Research Report, 2004
- **Refining the Social Dimension in an Enlarged EU**, Editors: Elina PALOLA and Annikki SAVIO, STAKES and Ministry of Social Affairs and Health, 2005.
- **Managing Integrated Care for Older Persons (European Perspectives and Good Practices)**, Editors: Marja VAARAMA and Richard PIEPER, STAKES and European Health Management Association (EHMA), 2005
- **Label Us Able (A pro-active evaluation of Finnish development co-operation from the disability perspective)**, Evaluation Report, Ministry of Social Affairs and Health (Department for Development Policy), 2003

Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı

- **Welfare in Finland**, Editors: Matti HEIKKILA and Mikko KAUTTO, STAKES, 2006.

Aile Federasyonu

- **Health in Finland**, (Editors: Seppo KOSKINEN, Arpo AROMAA, Jussi HUTTUNEN, Juha TEPERI), STAKES and Ministry of Social Affairs and Health, 2006.
- **Yearbook of Population Research in Finland**, The Population Research Institute, 2005

Finlandiya Büyükelçiliği

- **Portraying Finland (Facts and Insights)**, Otava Publishing Company Ltd., Helsinki, 2005.

B. KİTAPÇIKLAR

Ulusal Sağlık ve Refah Araştırma ve Gelistirme Merkezi

- **Finland's Key Social and Health Care Indicators in One Data Bank**, STAKES (www.sotkanet.fi).
- **Research at STAKES**, STAKES.
- **Knowledge for Welfare and Health Strategy 2012**, STAKES, 2005.
- **Facts (About Finnish Social Welfare and Health Care)**, STAKES, 2004.

Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı

- **Employment, Social Policy and Health**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Social Welfare in Finland**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Health Care in Finland**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Finland's Family Policy**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Health, Social Protection and Gender Equality (Survey 2004-2006)**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Strategies for Social Protection 2015 (towards a socially and economically sustainable society)**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Ministry of Social Affairs and Health and Related Authorities**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.
- **Government Report on Disability Policy 2006**, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2006.

Finlandiya Ankara Büyükelçiliği

- **Find out About Finland**, Otava Publishing Company Ltd., Helsinki, 2005.
- **Fin Okulları (Beceri ve Esenlik Kaynağı)**, Finlandiya Dışişleri Bakanlığı, 2006.
- **Finland as a Member of The European Union (The First Ten Years)**, The Ministry for Foreign Affairs, 2006.

T.C. Helsinki Büyükelçiliği

- **Finlandiya El Kitabı**.

C. DERGI

Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı

- SOCIUS, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı, 2/2006.